

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

Profeetat puhuvat

2 neljännes 2026

MENE, MENE,
TEKEL,
LIPPHARSIN

DANIEL

14. läksy

Sapattina 4. huhtikuuta 2026

Daniel - ”Jumala on minun tuomarini”

”Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon-.” Matt. 24:15.

”Kun Nebukadnessar Joojakimin kuninkuuden alkuvuosina ensi kerran piiritti Jerusalemiä, valloitti sen ja vei pois Danielin ja hänen toverinsa niiden muiden kanssa, jotka oli valittu palvelemaan Baabelin hovissa, näiden heprealaisten vankien usko joutui äärimmäisen kovalle koetukselle. Mutta ne jotka olivat oppineet luottamaan Jumalan lupauksiin, havaitsivat niiden soveltuvan täysin riittävinä jokaiseen kokemukseen, mihin he joutuivat oleskellessaan tuolla vieraalla maalla. Kirjoitukset osoittautuivat heille hyväksi oppaaksi ja turvaksi.” - *Profeetat ja kuninkaas*, s. 295.

1. Mitä Danielin kirjan mukaan tapahtui vuosina 606-605 eKr?

Dan. 1:1-3. Joojakimin, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena tuli Nebukadnessar, Baabelin kuningas, Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä. Ja Herra antoi hänen käsiinsä Joojakimin, Juudan kuninkaan, sekä osan Jumalan huoneen astioita, ja hän vei ne Sinearin maahan, jumalansa huoneeseen. Ja hän vei astiat jumalansa aarrekammioon. Ja kuningas käski ylimmäisen hoviherransa Aspenaan tuoda israelilaisia poikia, jotka olivat kuninkaallista sukua tai ylimysperheistä,

2. Aikak. 36:5-7. Joojakim oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä oli paha Herran, hänen Jumalansa, silmissä. Ja Nebukadnessar, Baabelin kuningas, lähti häntä vastaan ja kytki hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin. Nebukadnessar vei Herran tempppelin kaluja Baabeliin ja pani ne temppeleihin Baabelissa.

”Daniel asettui oikeaan suhteeseen Jumalan sekä olosuhteiden ja mahdollisuuksien kanssa. Hänet vietiin pakkosiirtolaisena Bablyloniin ja sijoitettiin toisten pkkosiirtolaisten kanssa koulutukseen, jonka oli tarkoitus valmistaa hänet tehtävään kuninkaan hovissa.” —*Christ Triumphant*, p. 174.

2. Mitä nuoria miehiä oli Babylonian hovissa? Kuinka Nebukadnessarin tarkoitus heidän suhteensa toteutettiin?

Dan. 1:4, 6, 7. nuorukaisia, joissa ei ollut mitään virheä ja jotka olivat

kaunismuotoisia, jotka kykenivät käsittämään kaikkea viisautta, olivat terävä-älyisiä ja hyväoppisia ja jotka olisivat kelpollisia palvelemaan kuninkaan hovissa; heille hänen tuli opettaa kaldealaisten kirjoitusta ja kieltä.... Heidän joukossaan olivat juutalaiset pojat Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja. Ja hoviherrain päällikkö pani heille nimet: Danielille hän pani nimen Beltsassar, Hananjalle nimen Sadrak, Miisaelille nimen Meesak ja Asarjalle nimen Abednego.

”Niiden joukossa, jotka pysyivät alamaisina Jumalalle, olivat Daniel ja hänen kolme toveriaan — valaisevina esimerkkeinä siitä, mitä niistä voi tulla, jotka pysyvät viisauden ja voiman Jumalan yhteydessä.... Havaitessaan nämä nuorukaiset kyvyiltään erityisen lupaaviksi Nebukadnessar päätti kouluttaa heidät valtakuntansa tärkeisiin tehtäviin... Kuningas ei pakottanut heprealaisia nuorukaisia kieltämään uskoaan ja palvomaan epäjumalia, mutta hän toivoi pääsevänsä tähän tulokseen vähitellen. Antamalla heille merkitykseltään epäjumalanpalvontaan liittyvät nimet ja asettamalla heidät päivittäiseen kosketukseen epäjumalia palvovien tapojen kanssa ja alttiiksi pakanallisten palvontamenojen viettelevälle vaikutukselle hän toivoi saavansa heidät luopumaan oman kansansa uskonnosta ja omaksumaan babylonialaisten palvontamuodot.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 229, 330.

3. Mikä vaikea ongelma heidän eteensä tuli, ja miten he ratkaisivat sen?

Dan. 1:5, 8, 9. Ja kuningas määräsi heille jokapäiväiseksi ravinnoksi ruokaa kuninkaan pöydästä ja viiniä, jota hän itse joi. Niin heitä oli kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän tuli astua kuninkaan palvelukseen... Mutta Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä, jota tämä joi, ja anoi hoviherrain päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi itseään saastuttaa. Ja Jumala salli Danielin saada suosion ja armon hoviherrain päällikön edessä.

”Ja kun Daniel ja hänen toverinsa joutuivat koetukseen, he asettuivat täysin vanhurskauden ja totuuden puolelle. He eivät toimineet hetken mielijohteesta, vaan harkiten. He päättivät, että koska liharuoka ei ollut aiemmin kuulunut heidän ruokavalioonsa, se ei tulisi kuulumaan siihen myöskään tulevaisuudessa, ja koska viini oli kielletty kaikilta, jotka palvelevat Jumalaa, he päättivät olla sitä nauttimatta. Aaronin poikien kohtalo oli kerrottu heille, ja he tiesivät, että viinin käyttö hämärtäisi heidän aistinsa ja että ruokahalun tyydyttäminen sumentaishi heidän arvostelukykyänsä. Nämä seikat merkittiin Israelin lasten historiaan varoitukseksi jokaiselle nuorelle, jotta he välttäisivät

kaikkia tapoja, käytäntöjä ja nautintoja, jotka millään tavoin häpäisisivät Jumalaa. Daniel ja hänen toverinsa eivät tienneet, mikä heidän päätöksensä lopputulos olisi; he eivät tienneet muuta kuin sen, että se saattaisi maksaa heille heidän henkensä. Siitä huolimatta he päättivät pysyä tiukkaan itsehillintään perustuvalla suoralla tiellä, jopa irستاilevan Babylonin hovissa.” —*The Youth’s Instructor*, August 18,

4. Mitä he ehdottivat valvojalle?

Dan. 1:10-14. Mutta hoviherrain päällikkö sanoi Danielille: "Minä pelkään, että jos herrani, kuningas, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne, huomaa teidän kasvonne laihemmiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten, niin te saatatte minun pääni vaaraan kuninkaan edessä." Silloin Daniel sanoi katsastajalle, jonka hoviherrain päällikkö oli määrännyt pitämään silmällä Danielia, Hananjaa, Miisaelia ja Asarjaa: "Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää, ja annettakoon meille vihannesruokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme. Sitten tarkastettakoon sinun edessäsi, miltä me näytämme ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa; ja tee sitten palvelijoillesi sen mukaan, mitä silloin havaitset." Ja hän kuuli heitä tässä asiassa ja koetteli heitä kymmenen päivää.

”Tämä virkamies näki Danielissa hyviä luonteenpiirteitä. Hän huomasi, että Daniel pyrki olemaan ystävällinen ja avulias, että hänen sanansa olivat kunnioittavia ja kohteliaita ja että hänen käytöksessään oli vaatimattomuuden ja nöyryyden suloutta. Nuorukaisen hyvä käytös voitti ruhtinaan suosion ja rakkauden puolelleen.” —*The Youth’s Instructor*, November 12, 1907.

”Ottaessaan tämän askeleen Daniel ei toiminut harkitsemattomasti. Hän tiesi, että siihen mennessä kun hänet kutsuttaisiin kuninkaan eteen, terveellisten elämäntapojen edut olisivat ilmeiset. Syy ja sen seuraus tulisivat ilmi. Daniel sanoi valvojalle, jolle oli annettu vastuu hänestä ja hänen tovereistaan: 'Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää, ja annettakoon meille vihannesruokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme.' Daniel tiesi, että kymmenen päivää olisi riittävä aika osoittamaan kohtuullisuuden hyödyt... Tämän tehtyään Daniel ja hänen toverinsa tekivät vielä enemmän. He eivät valinneet tovereikseen niitä, jotka olivat pimeyden ruhtinaan välikappaleita. He eivät kulkeneet joukon mukana tekemässä pahaa. He saivat valvojan ystäväkseen, eikä heidän ja hänen välillään ollut kitkaa. He kääntyivät hänen puoleensa saadakseen neuvoja ja samalla valaisivat häntä käytöksensä viisaudella.” —*The Youth’s Instructor*, September 6, 1900.

5. Millaiset olivat seuraukset?

Dan. 1:15-20. Mutta kymmenen päivän kuluttua havaittiin heidät muodoltaan kauniimmiksi ja ruumiiltaan lihavammiiksi kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka söivät kuninkaan pöydän ruokaa. Ja niin katsastaja jätti pois heille määrätyn ruuan ja heidän juotavansa viinin ja antoi heille vihannesruokaa. Ja Jumala antoi näille neljälle nuorukaiselle taidon käsittää kaikki kirjoitukset ja kaiken viisauden; ja Daniel ymmärsi myös kaikkinaiset näyt ja unet. Kun sitten ne päivät olivat kuluneet, joiden jälkeen kuningas oli käsenyt tuoda heidät esiin, niin hoviherrain päällikkö toi heidät Nebukadnessarin eteen. Kun nyt kuningas keskusteli heidän kanssaan, ei ollut heidän joukossansa yhtäkään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista. Niin he tulivat kuninkaan palvelijoiksi. Ja kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmentä vertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja noidat, mitä koko hänen valtakunnassaan oli.

”Kun nämä neljä heprealaista nuorukaista saivat koulutusta Babylonissa kuninkaan hovian varten, he eivät ajatelleet, että Herran siunaus olisi korvike heiltä vaadittavalle ponnistelevalle työlle. He olivat ahkeria opinnoissaan, sillä he ymmärsivät, että Jumalan armon kautta heidän kohtalonsa riippui heidän omasta tahdostaan ja toiminnastaan. Heidän tuli antaa kaikki kykynsä työhön, ja voimiensa tarkalla ja ankaralla rasittamisella heidän tuli ottaa kaikki irti opiskelu- ja työmahdollisuuksistaan. Kun nämä nuoret tekivät työtä oman pelastuksensa eteen, Jumala vaikutti heissä 'sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.' Tässä ilmaistaan menestyksen edellytykset. Jotta Jumalan armo tulisi omaksemme, meidän on tehtävä oma osuutemme. Herra ei aio tehdä puolestamme sen enempää tahtomista kuin tekemistäkään. Hänen armonsa annetaan vaikuttamaan meissä tahtomiseen ja tekemiseen, mutta ei koskaan korvaamaan meidän ponnisteluitamme. Sielujemme tulee herätä yhteistyöhön. Pyhä Henki toimii meissä, jotta me voisimme tehdä työtä oman pelastuksemme eteen. Tämä on se käytännön opetus, jota Pyhä Henki pyrkii meille opettamaan.” —*The Youth's Instructor*, August 20, 1903.

6. Millainen suhde on kehon ja mielen välillä?

Room. 12:1, 2. Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta,

tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.
”Niin kuin Danielin tapauksessa, kun hengellistä luonnetta kehitetään oikeassa suhteessa, älylliset kyvyt lisääntyvät.” —*Review and Herald*, March 22, 1898.

7. Mikä on Jumalan tarkoitus lapsiaan varten?

1. Kor. 6:19, 20. Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.

”Danielilla ja hänen kolmella toverillaan oli erityinen tehtävä suoritettavanaan. Vaikka heitä suuresti kunnioitettiin tässä työssä, he eivät millään tavoin ylpistyneet. He olivat oppineita, taitavia sekä maallisessa että uskonnollisessa tiedossa; mutta he olivat opiskelleet tieteitä turmeltumatta. He olivat tasapainoisia, koska olivat antautuneet Pyhän Hengen ohjaukseen. Nämä nuoret antoivat kaiken kunnian Jumalalle maallisista, tieteellisistä ja uskonnollisista lahjoistaan. Heidän oppinsa ei tullut sattumalta; he saavuttivat tiedon uskollisella kykyjensä käyttämisellä, ja Jumala antoi heille taidon ja ymmärryksen.” —*Letter 57*, 1896.

Lisätutkisteluksi

”Todellinen tiede ja Raamatun uskonto ovat täydellisessä sopusoinnussa. ... Babylonin suuret miehet olivat halukkaita sekoittamaan pakanallisen uskontonsa heprealaisten uskontoon. Jos Daniel ja hänen toverinsa olisivat suostuneet tällaiseen kompromissiin, babylonilaisten näkökulman kanssa, he olisivat olleet täydellisiä valtiomiehiä, sopivia saamaan vastuulleen valtakunnan asiat. Mutta nämä neljä heprealaista eivät ryhtyneet sellaiseen järjestelyyn. He pysyivät uskollisina Jumalalle, ja Jumala tuki heitä ja kunnioitti heitä. Meille on annettu opetus: 'Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.'” —*Letter 57*, 1896.

15. läksy

Sapattina 11. huhtikuuta 2026

Suuri kuvapatsas

”...Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. Ja uni on tosi ja sen selitys luotettava.” Dan. 2:45.

”Suuri valo loisti Danielista ja hänen tovereistaan. Ihania asioita puhuttiin Siionista, Herran kaupungista. Näin Herra osoittaa, että hengellinen valo on loistava Hänen uskollisista vartijoistaan näinä viimeisinä päivinä. Jos Vanhan testamentin pyhät antoivat niin selkeän todistuksen uskollisuudesta, kuinka paljon enemmän Jumalan kansan tulisi tänä päivänä loistaa, kun heillä on vuosisatojen aikana kurtunut valo ja kun Vanhan testamentin profetiat säteilevät verhottua kirkkauttaan tulevaisuuteen.” —*Letter 32, 1899*

1. Mitä kuningas Nebukadnessar oli ajatellut ennen nukahtamista? Mitä hän näki, ja mikä aiheutti hänelle suurta ahdistusta?

Dan. 2:29, 2-4. Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, nousi mieleesi ajatus, mitä tämän jälkeen on tapahtuva; ja hän, joka paljastaa salaisuudet, ilmoitti sinulle, mitä tapahtuva on... Silloin kuningas käski kutsua tietäjät ja noidat, velhot ja kaldealaiset ilmoittamaan kuninkaalle hänen unensa; ja he tulivat ja astuivat kuninkaan eteen. Ja kuningas sanoi heille: "Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen. Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle araminkielellä: "Eläköön kuningas iankaikkisesti! Sano uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen."

”Danielille Jumala valaisi tarkoituksensa, jotka olivat olleet kätkeytyneinä monien sukupolvien ajan. Hän valitsi Danielin saamaan näyssä Hänen totuutensa valon ja heijastamaan tämän valon Babylonin mahtavaan valtakuntaan. Itsevaltaiselle kuninkaalle sallittiin välähdys Jumalan valosta, joka tuli Hänen valtaistuimeltaan. Nebukadnessarille näytettiin, että taivaan Jumala on kaikkien maan hallitsijoiden ja kuninkaiden ylin hallitsija. Hänen nimeänsä oli julistettava Jumalana yli kaikkien jumalien. Jumala halusi Nebukadnessarin ymmärtävän, että maallisten valtakuntien hallitsijoilla oli hallitsija taivaassa.” —*Letter 32, 1899.*

2. Minkä vastauksen kysymykseensä hän sai kolme kertaa tietäjiltään? Mitä hän lopulta teki?

Dan. 2:4, 5, 7, 10-18.

”Heidän välttelevä vastauksensa ei tyydyttänyt kuningasta. Hänestä oli kummallista, että vaikka he väittivät mahtailen paljastavansa ihmisten salaisuudet, he näyttivät kuitenkin haluttomilta auttamaan häntä. Niinpä kuningas antoi viisailleen käskyn, että heidän oli kerrottava unen selityksen lisäksi myös itse uni.... Pelloissaan epäonnistumisensa seurauksista tietäjät

koettivat osoittaa kuninkaalle, että hänen pyyntönsä oli kohtuuton ja että hän asetti heidät sellaiseen kokeeseen, joka ylitti kaiken mitä keneltäkään oli koskaan vaadittu.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 338, 339.

3. Miten Jumala vastasi palvelijansa rukoukseen? Mitä Daniel teki?

Dan. 2:19-24. Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa. Daniel lausui ja sanoi: "Olkoon Jumalan nimi kiitetty iankaikkisesta iankaikkiseen, sillä hänen on viisaus ja voima. Hän muuttaa ajat ja hetket, hän syöksee kuninkaat vallasta ja korottaa kuninkaat valtaan, hän antaa viisaille viisauden ja taidollisille ymmärryksen. Hän paljastaa syvät ja salatut asiat, hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valkeus asuu hänen tykönänsä. Sinua, minun isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman ja että nyt annoit minun tietää, mitä me sinulta rukoilimme. Sillä sinä annoit meidän tietää kuninkaan asian." Sitten Daniel meni Arjokin tykö, jolla oli kuninkaan määräys tappa Baabelin viisaat. Hän meni ja sanoi hänelle näin: "Älä tapa Baabelin viisaat; vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan kuninkaalle selityksen."

”Yhdessä he etsivät viisautta valkeuden ja tiedon Lähteeltä. Heidän uskonsa oli vahva, sillä he olivat vakuuttuneet siitä, että Jumala oli asettanut heidät siihen, missä he olivat, ja että he tekivät hänen työtään ja olivat täyttämässä velvollisuuttaan. Ahdingon ja vaaran aikoina he olivat aina anoneet häneltä johdatusta ja varjelua, ja hän oli osoittautunut alati valmiiksi auttamaan. Nöyrin mielin he jättäytyivät nyt maan Tuomarin huomaan rukoillen, että hän pelastaisi heidät tästä erityisestä ahdingosta. Eivätkä he turhaan rukoilleetkaan. Jumala, jota he olivat kunnioittaneet, kunnioitti nyt heitä.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 340.

4. Kuinka Daniel selitti tilanteen kuninkalle?

Dan. 2:25-28, 30. Silloin Arjok vei kiiruusti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi tälle näin: "Minä olen löytänyt juutalaisten pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen." Kuningas vastasi ja sanoi Danielille, jonka nimenä oli Beltsassar: "Voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?" Daniel vastasi kuninkaalle ja sanoi: "Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, noidat, tietäjät eivätkä tähtienselittäjät voi ilmoittaa kuninkaalle. Mutta on Jumala taivaassa; hän paljastaa salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, mitä on tapahtuva aikojen lopussa. Tämä on sinun unesi, sinun pääsi näky, joka

sinulla oli vuoteessasi... Ja tämä salaisuus on paljastettu minulle, ei oman viisauteni voimasta, ikäänkuin minulla olisi sitä enemmän kuin kenelläkään muulla ihmisellä, vaan sentähden että selitys ilmoitettaisiin kuninkaalle ja sinä saisit selville sydämesi ajatukset.

”Siinä seiso i juutalainen pakkosiirtolainen tyynenä ja hillittynä maailman mahtavimman valtakunnan yksinvaltiaan edessä. Jo alkusanoissaan hän kieltäytyi kohdaltaan kaikesta kunniasta ja ylisti Jumalaa kaiken viisauden lähteeksi. - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 340.

5. Mitä kuningas näki unessaan?

Dan. 2:31-35. Sinä näit, kuningas, katso, oli iso kuvapatsas. Se kuvapatsas oli suuri, ja sen kirkkaus oli ylenpalttinen. Se seiso i sinun edessäsi, ja se oli hirvittävä nähdä. Kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeata, sen vatsa ja lanteet vaskea. Sen sääret olivat rautaa, sen jalat osaksi rautaa, osaksi savea. Sinun sitä katsellessasi irtautui kivilohkare - ei ihmiskäden voimasta - ja iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. Silloin musertuivat yhdellä haavaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niiden kävi kuin akanain kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivistä, joka oli kuvapatsaan murskannut, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan.

”»Tämä oli se uni», Daniel sanoi luottavaisesti, ja jokaista yksityiskohtaakin hyvin tarkkaavaisena kuunnellut kuningas tiesi, että juuri tämä uni oli häntä niin vaivannut. Niinpä hän oli mieleltään valmis suhtautumaan suopeasti myös sen selitykseen. Kuningasten Kuningas oli nyt ilmoittava suuren totuuden Babylonian hallitsijalle. Jumala ilmoittaisi, että maailman valtakunnat ovat hänen valtassaan ja että hänellä on valta korottaa kuninkaat valtaan ja syöstä heidät vallasta. Mikäli mahdollista, Nebukadnessar oli herätettävä tajuamaan vastuullisuutensa taivaalle. Hänelle paljastettaisiin tulevaisuuden tapahtumia, jotka ulottuisivat ajan loppuun asti. ” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 341.

6. Mitä uni merkitsi?

Dan. 2:37-44. Sinä, kuningas, olet kuningasten kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut vallan, voiman, väkevyyden ja kunnian ja jonka käteen hän on antanut ihmiset, missä ikinä heitä asuu, ja kedon eläimet ja taivaan linnut, asettaen sinut kaikkien niiden valtiaaksi: sinä olet se kultainen pää. Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on halvempi kuin sinun; ja sitten kolmas valtakunta, joka on vaskea ja joka hallitsee kaikkea maata. Ja neljäs

valtakunta on tuleva, luja kuin rauta; niinkuin rauta musertaa ja särkee kaiken, niinkuin rauta murskaa, niin se on musertava ja murskaava ne kaikki. Ja että sinä näit jalkain ja varvasten olevan osittain savenvalajan savea, osittain rautaa, se merkitsee, että se on oleva hajanainen valtakunta; kuitenkin on siinä oleva raudan lujuuutta, niinkuin sinä näit rautaa olevan saven seassa. Ja että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa, osaksi savea, se merkitsee, että osa sitä valtakuntaa on oleva luja, osa sitä on oleva hauras. Että sinä näit rautaa olevan saven seassa, se merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät yhdisty toinen toiseensa, niinkuin ei rautakaan sekaannu saveen. Mutta niiden kuningasten päivinä on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka on kukistumaton iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. Se on musertava kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä niistä lopun, mutta se itse on pysyvä iankaikkisesti, ”Nebukadnessarille paljastettu kuvapatsas, joka kuvasi maan valtakuntien voiman ja loiston rappeutumista, esittää osuvasti myös uskonnon ja moraalien rappeutumista näiden valtakuntien asukkaiden keskuudessa. Kun kansakunnat unohtavat Jumalan, ne heikkenevät siveellisesti samassa suhteessa. Babylon lakkasi olemasta, koska se hyvinvoinnissaan unohti Jumalan ja antoi kunnian menestyksestään inhimillisille saavutuksille. Meedo-Persian valtakuntaa kohtasi taivaan viha, koska tässä valtakunnassa Jumalan laki poljettiin jalkoihin. Herran pelolle ei löytynyt sijaa kansan sydämissä. Meedo-Persiassa vallinneet vaikutteet olivat jumalattomuus, pilkka ja turmelus. Seuraavat valtakunnat olivat vieläkin alhaisempia ja turmeltuneempia. Ne rappeutuivat, koska ne hylkäsivät uskollisuutensa Jumalalle. Kun ne unohtivat Hänet, ne vajosivat yhä alemmas siveellisen arvon asteikolla.” —(*The Youth's Instructor*, September 22, 1903) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1168.

7. Kuinka kuningas reagoi Jumalan sanomaan, joka sisältyi hänen uneensa? Mitä hän teki?

Dan. 2:46-49. Silloin kuningas Nebukadnessar lankesi kasvoillensa ja kumartui maahan Danielin edessä ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsutusta. Kuningas vastasi Danielille ja sanoi: "Totisesti on teidän Jumalanne jumalien Jumala ja kuningasten herra ja se, joka paljastaa salaisuudet; sillä sinä olet voinut paljastaa tämän salaisuuden." Sitten kuningas korotti Danielin ja antoi hänelle paljon suuria lahjoja ja asetti hänet koko Baabelin maakunnan herraksi ja kaikkien Baabelin viisaitten

ylimmäiseksi päämieheksi. Ja Danielin anomuksesta kuningas antoi Sadrakin, Meesakin ja Abednegon hoitoon Baabelin maakunnan hallinnon. Mutta Daniel jäi kuninkaan hoviin.

”Nebukadnessar tunsu voivansa hyväksyä tämän selityksen jumalallisena ilmoituksena, sillä Danielille oli paljastettu unen jokainen yksityiskohta. Tämän yön näyn tulkinnan välittämät juhlalliset totuudet tekivät syvän vaikutuksen hallitsijan mieleen, ja nöyränä ja kunnioittaen hän ‘lankesi kasvoillensa ja kumartui maahan’. Nebukadnessar näki selvästi eron Jumalan viisauden ja valtakuntansa oppineimpien miesten viisauden välillä.” —The Youth’s Instructor, September 8, 1903.

Lisätutkisteluksi

”Heprealaisvankien kautta Herra tuli tunnetuksi Babylonissa asuville pakanoille. Tämä epäjumalanpalvelusta harjoittava kansakunta sai tiedon valtakunnasta, jonka Herra oli perustava ja jota Hän voimallaan ylläpitäisi kaikkea Saatanan voimaa ja viekkautta vastaan. Daniel ja hänen toverinsa, Esra ja Nehemia sekä monet muut olivat Jumalan todistajia vankeudessaan. Herra hajotti heidät maan valtakuntien keskuuteen, jotta heidän valonsa loistaisi kirkkaasti pakanuuden ja epäjumalanpalveluksen synkän pimeyden keskellä.” —Letter 32, 1899.

16. läksy

Sapattina 18. huhtikuuta 2026

Tulinen pätsi

”Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot.” Ilm. 13:7.

”Monet kumoavat neljännen käskyn sapatin ja kohtelevat sitä arvottomana, samalla kun väärää sapattia, joka on paavikunnan lapsi, korotetaan. Jumalan lakien tilalle korotetaan laittomuuden ihmisen lait - lait, jotka otetaan vastaan ja joita arvostetaan samalla tavoin, kuin babylonialaiset arvostivat Nebukadnessarin ihmeellistä kultaista patsasta. Tämän suuren patsaan pystytettyään Nebukadnessar käski, että kaikkien tuli osoittaa yleistä kunnioitusta sille, niin suurten kuin pienten, ylhäisten ja alhaisten, rikkaiden ja köyhien.” —Manuscript 24, 1891.

1. Mitä Nebukadnessa teki, mikä liittyi uneen, jonka Jumala oli hänelle

antanut?

Dan. 3:1, 2. Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää, ja pystytti sen Duuran lakeudelle Baabelin maakuntaan. Ja kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit, maaherrat, käskynhaltijat, neuvonantajat, aarteiden hoitajat, lainoppineet, tuomarit ja kaikki muut maakuntain virkamiehet, että he tulisivat sen kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

”Runsaan aarteistonsa varoilla Nebukadnessar teetti suuren kultaisen kuvapatsaan. Se oli ulkomuodoltaan samanlainen kuin unessa nähty patsas ja poikkesi siitä vain ainekoostumukseltaan. Niin tottuneita kuin kaldealaiset olivatkin jumaluksiensa mahtaviin kuviin, he eivät olleet koskaan aikaisemmin valmistaneet mitään niin majesteettisen kunnioitusta herättävää kuin oli tämä häikäisevä kuvapatsas, »jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää». Eikä ole lainkaan ihmeteltävää, että maassa, missä kaikkialla palvottiin epäjumalia, tämä upea ja arvaamattoman kallis kuvapatsas vihittäisiin palvottavaksi, kun se sijoitettiin Duuran lakeudelle edustamaan Babylonin loistoa, suuruutta ja valtaa. Tätä varten suoritettiin tarpeelliset valmistelut ja annettiin käsky, että patsaan vihkiäispäivänä kaikkien tuli kumartamalla kuvapatsasta osoittaa olevansa ehdottoman uskollisia Babylonin vallalle.” - *Profeetat ja kuninkaats*, s. 348.

2. Mikä hänen tarkoituksensa oli? Mitä hän uhkasi tehdä?

Dan. 3:4-6. Ja kuuluttaja huusi voimallisesti: "Teille, kansat, sukukunnat ja kielet, julistetaan: heti kun te kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, langetkaa maahan ja kumartaen rukoilkaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. Mutta joka ei lankea maahan ja kumarra, se heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin."

”Määrätyn päivän tultua olivat Duuran lakeudella edustettuina kaikki »kansat, sukukunnat ja kielet». Kuninkaan käskyä totellen nämä kaikki soittomerkin kuullessaan »lankesivat maahan ja kumartaen rukoilivat kultaista kuvapatsasta». Tuona vaiheikkaana päivänä pimeyden vallat näyttivät saavan merkittävän riemuvoiton; oli hyviä toiveita siitä, että kultaisen kuvapatsaan kumartaminen liittyisi pysyväisesti niihin vakiintuneisiin epäjumalanpalvonnan muotoihin, jotka maassa tunnustettiin valtion uskonnoksi. Saatana toivoi siten saavansa estetyksi sen suunnitelman, jolla

Jumala toivoi Israelin maanpakolaisuuden koituvan siunaukseksi kaikille pakanakansoille.... Voiton hurmiossaan juhlivalle Nebukadnessarille tuotiin sana, että hänen alamaistensa joukossa oli muutamia, jotka uskalsivat olla tottelematta hänen käskyään. Eräät viisaista olivat kateellisia Danielin uskollisten tovereiden osaksi tulleesta kunniaista ja kertoivat nyt kuninkaalle, miten räikeästi nämä olivat loukanneet hänen toivomuksiaan.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 348, 349.

3. Ketkä olivat huomion keskipisteenä tuossa tilanteessa? Miksi?

Dan. 3:8, 12. Silloin astui heti kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia.... On juutalaisia miehiä, joiden hoitoon sinä olet antanut Baabelin maakunnan hallinnon, Sadrak, Meesak ja Abednego: nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas; he eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt. ”

”Eivät kaikki notkistaneet polviaan tuon inhimillistä valtaa edustavan epäjumalankuvan edessä. Patsasta palvovan väenpaljouden keskellä oli kolme miestä, jotka päättivät lujasti, olla siten häpäisemättä taivaan Jumalaa. Heidän Jumalansa oli kuningasten Kuningas ja herrain Herra, eivätkä he kumartaisi ketään muuta.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 348.

4. Mitä tapahtui välittömästi? Mitä nämä uskolliset nuoret miehet vastasivat kuninkaan uhkaukseen?

Dan. 3:13-18. Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen, lausui Nebukadnessar ja sanoi heille: ”Aivanko tahallanne te, Sadrak, Meesak ja Abednego, ette tahdo palvella minun jumalaani ettekä kumartaen rukoilla kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt? Nyt, jos te siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, olette valmiit lankeamaan maahan ja kumartaen rukoilemaan kuvapatsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, niin teidät heti paikalla heitetään tuliseen pätsiin; ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun kädestäni?” Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: ”Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata sinulle tähän sanaakaan. Jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä

kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt. ”

”Kuninkaan uhkaukset olivat turhia. Hän ei voinut saada näitä miehiä luopumaan uskollisuudestaan kaikkeuden Hallitsijalle. Isiensä historiasta he olivat oppineet, että tottelemattomuus Jumalaa kohtaan johtaa häpeään, perikatoon ja kuolemaan ja että Herran pelko on viisauden alku ja kaiken tosi menestyksen perustus. He katselivat tynesti pätsiä ja sanoivat: »Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata sinulle tähän sanaakaan. Jos niin käy [jos tämä on sinun ratkaisusi], voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas.» Heidän uskonsa vahvistui sitä mukaa kuin he julistivat, että heidän vapauttamisensa tuottaisi kunniaa Jumalalle, ja vahvassa uskossaan häneen he lisäsivät: »Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.»” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 349, 350.

5. Kuinka Nebukadnessar reagoi näihin uskon sanoihin? Mitä hän vakaasti päätti tehdä?

Dan. 3:19-23. Silloin Nebukadnessar tuli kiukkua täyteen Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan ja hänen hahmonsa muuttui. Ja hän käski ja sanoi, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti. Ja hän käski sotajoukkonsa väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abednegon ja heittää heidät tuliseen pätsiin. Silloin nämä sidottiin vaippoineen, takkeineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin. Koska nyt kuninkaan sana oli niin ankara ja pätsi niin kovin kuumennettu, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin.

”Kun kuningas näki, ettei hänen tahtoaan otettu vastaan Jumalan tahtona, hän ‘tuli kiukkua täyteen’, ja hänen kasvojensa ilme muuttui näitä miehiä kohtaan. Saatanalliset piirteet saivat hänen kasvonsa näyttämään demonin kasvoilta; ja kaikella sillä voimalla, jolla hän saattoi käskää, hän määräsi pätsin kuumennettavaksi seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti ja käski mahtavimpien miestensä sitoa nuorukaiset ja heittää heidät pätsiin. Hän tunsu, että näiden jalojen miesten kanssa tarvittiin enemmän kuin tavallista voimaa. Hänen mieleensä oli painunut voimakkaasti ajatus, että jotakin epätavallista tulisi tapahtumaan heidän hyväkseen, ja siksi hänen voimakkaimmat miehensä määrättiin hoitamaan tehtävää.” —*Signs of the Times*, May 6, 1897.

6. Mitä kuningas yhtäkkiä näki? Mitä hän teki?

Dan. 3:24-26. Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyti ja nousi kiiruusti ylös ja lausui hallitusmiehilleen sanoen: "Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Totisesti, kuningas!" Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tullessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika." Silloin Nebukadnessar meni tulisen pätsin aukolle, lausui ja sanoi: "Sadraak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne." Sadraak, Meesak ja Abednego astuivat silloin ulos tulesta

"Mistä Nebukadnessar tiesi, että neljäs oli näöltään Jumalan Pojan kaltainen? Hän oli kuullut Jumalan Pojasta heprealaisilta vangeilta, jotka olivat hänen valtakunnassaan. He olivat tuoneet tiedon elävästä Jumalasta, joka hallitsee kaikkea." —*Review and Herald*, May 3, 1892.

7. Mikä asetus annettiin? Minkä määräyksen kuningas Nebukadnessar antoi?

Dan. 3:27-30. Satraapit, maaherrat, käskynhaltijat ja kuninkaan hallitusmiehet kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut voinut mitään näiden miesten ruumiille, etteivät heidän päänsä hiukset olleet kärventyneet eivätkä heidän vaatteensa vioittuneet; eikä heissä tuntunut tulen käryä. Silloin Nebukadnessar lausui ja sanoi: "Kiitetty olkoon Sadraakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka häneen turvasivat eivätkä totelleet kuninkaan käskyä, vaan antoivat ruumiinsa alttiiksi, ennemmin kuin palvelivat ja kumartaen rukoilivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa. Ja minä annan käskyn, että jokainen, olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa ja kieltä tahansa, joka puhuu pilkaten Sadraakin, Meesakin ja Abednegon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talonsa tehtäköön soraläjäksi; sillä ei ole muuta jumalaa, joka niin voi pelastaa kuin tämä." Sitten kuningas asetti Sadraakin, Meesakin ja Abednegon suureen valtaan Baabelin maakunnassa.

"Nämä uskolliset heprealaiset omasivat suuret luontaiset kyvyt ja sivistyneen älyn, ja he olivat korkeassa kunnia-asemassa; mutta kaikki nämä edut eivät saaneet heitä unohtamaan Jumalaa. Kaikki heidän voimansa alistuivat jumalallisen armon pyhittävän vaikutuksen alle. Jumalaapelkäävän esimerkinsä ja horjumattoman nuhteettomuutensa kautta he toivat esiin ylistyksensä Hänelle, joka oli kutsunut heidät pimeydestä ihmeelliseen

valkeuteensa. Heidän ihmeellisessä pelastuksessaan tuli tuon suuren joukon edessä esiin Jumalan voima ja majesteettius. Jeesus asettui heidän rinnalleen tulisessa pätsissä ja läsnäolonsa kirkkaudella vakuutti ylpeän Babylonin kuninkaan siitä, ettei kyseessä voinut olla kukaan muu kuin Jumalan Poika. Taivaan valo oli loistanut Danielista ja hänen tovereistaan, kunnes kaikki heidän toverinsa ymmärsivät sen uskon, joka jalosti heidän elämänsä ja kaunisti heidän luonteensa.” —*Review and Herald*, February 1, 1881.

Lisätutkisteluksi

”Kuten Sadrakin, Meesakin ja Abednegon päivinä Herra on maan historian loppukautenakin voimallisesti auttava niitä, jotka puolustavat vakaasti oikeutta. Hän joka asteli heprealaisten nuorukaisten kanssa tulisessa pätsissä, on oleva seuraajiensa mukana, missä he sitten ovatkin. Hänen pysyvä läsnäolonsa tulee lohduttamaan ja ylläpitämään heitä. Ahdistuksen keskellä — jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka kuin kansoja on ollut — hänen valittunsa tulevat pysymään järkkymättöminä. Saatana ei kaikkine pahuuden joukkoineenkaan voi tuhota heikointakaan Jumalan pyhistä. Väkevät enkelit suojelevat heitä, ja Herra on ilmaiseva itsensä heille »jumalien Jumalana», joka kykenee täydellisesti pelastamaan ne, jotka luottavat häneen.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 353.

Tänään luetaan lähetyserotomus Kolumbian unionista

17. länky

Sapattina 25. huhtikuuta 2026

Suuri puu

”Kuninkaan sydän on Herran kädessä kuin vesiojat: hän taivuttaa sen, kunne tahtoo. Kaikki miehen tiet ovat hänen omassa silmissään oikeat, mutta Herra tutkii sydämet.” Sananl. 21:1, 2.

”Herra Jumala, Kaikkivaltias hallitsee. Kaikki kuninkaat, kaikki kansat, kuuluvat Hänelle, Ne ovat Hänen hallintannassaan. Hänen voimansa on rajaton. Ne, joiden teoista kansakuntien kohtalot riippuvat, ovat Hänen hallintansa alaisia, Hänen, joka antaa kuninkaille voiton, 'sillä maan kilvet ovat Jumalan!'.” —*Review and Herald*, March 28, 1907.

1. Mikä ainutlaatuinen tilanne toistui?

Dan. 4:1-4. "Minä Nebukadnessar elin rauhassa huoneessani ja onnellisena palatsissani. Minä näin unen, ja se peljästytti minut; ja unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, kauhistuttivat minut. Niin minä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, että he ilmoittaisivat minulle unen selityksen. Silloin tulivat tietäjät, noidat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät, ja minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä.

"Kovin huolissaan unesta, joka ilmeisesti ennusti vastoinkäymisiä, kuningas kutsutti eteensä »tietäjät, noidat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät» ja kertoi sen heille. Mutta vaikka uni oli hyvin selväpiirteinen, ei viisaista yksikään kyennyt selittämään sitä. Vielä uudelleen oli tässä epäjumalia palvovassa kansakunnassa tultava todistetuksi, että vain ne, jotka rakastavat ja pelkäävät Jumalaa, voivat ymmärtää taivaan valtakunnan salaisuuksia." - Profeetat ja kuninkaat, s. 355, 356.

2 Kenet kutsuttiin paikalle, ja mitä tarkoitusta varten?

Dan. 4:5, 6, 15. Mutta viimein tuli minun eteeni Daniel, jonka nimi on minun jumalani nimen mukaan Beltsassar ja jossa on pyhien jumalien henki; ja minä kerroin hänelle unen: 'Beltsassar, sinä tietäjien päämies, jossa minä tiedän olevan pyhien jumalien hengen ja jolle mikään salaisuus ei ole liian vaikea! Sano, mitä olivat ne näyt, jotka minä unessani näin, ja mikä on sen selitys.... Tämän unen näin minä, kuningas Nebukadnessar. Ja sinä, Beltsassar, sano sen selitys, koska ei yksikään minun valtakuntani viisaista voi minulle ilmoittaa sen selitystä. Mutta sinä sen voit, sillä sinussa on pyhien jumalien henki."

"Hädissään kuningas lähetti noutamaan palvelijansa Danielin, jota arvostettiin kunnollisena, uskollisena ja verrattoman viisaana miehenä." - Profeetat ja kuninkaat, s. 356.

3. Mitä kuningas näki unessa? Miten Daniel reagoi siihen, mitä kuningas kertoi hänelle siitä?

Dan. 4:7-14, 16. Nämä olivat minun pääni näyt, jotka minulla oli vuoteessani. Minä näin: Katso, oli puu keskellä maata, ja sen korkeus oli suuri. Puu kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaiken maan ääriin. Sen lehdet olivat kauniit ja sen hedelmät suuret, ja siinä oli ravintoa kaikille. Sen alla etsivät varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan

linnut, ja kaikki liha sai siitä ravintonsa. Minä näin pääni näyissä, joita minulla oli vuoteessani: katso, pyhä enkeli astui alas taivaasta. Hän huusi voimallisesti ja sanoi näin: hakatkaa puu poikki ja karsikaa sen oksat, riipikää sen lehdät ja hajottakaa sen hedelmät. Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta. Mutta sen kanto juurineen jättäkää maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta hän kastukoon, ja niinkuin eläinten olkoon hänen osansa maan ruoho. Hänen sydämensä muutetaan, niin ettei se ole ihmisen sydän, ja hänelle annetaan eläimen sydän. Ja niin kulukoon häneltä seitsemän aikaa. Tämä on säädetty enkelien päätöksellä, ja niin ovat tästä asiasta pyhät sanoneet, että elävät tietäisivät Korkeimman hallitsevan ihmisten valtakuntaa ja antavan sen, kenelle hän tahtoo, ja asettavan sen päämieheksi ihmisistä halvimman.'

”Daniel käsitti saaneensa Jumalalta vakavaksi tehtäväkseen sen tuomion ilmoittamisen Nebukadnessarille, jonka tämä tulisi saamaan ylpeytensä ja ylimielisyytensä vuoksi. Danielin oli tulkittava uni kuninkaalle ymmärrettäväksi. Vaikka sen kauhistava sisältö saikin hänet hämmästyksestä mykistyen epäröimään, hänen täytyi kuitenkin esittää totuus, olkoon siitä hänelle itselleen mitä seurauksia tahansa.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 356.

4. Mitä tuo uni merkitsi? Mitä Daniel anoi kuningasta tekemään?

Dan. 4:17-24. Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkeen maahan, jonka lehdät olivat kauniit ja hedelmät suuret ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka alla kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut oleskelivat, - se puu olet sinä, kuningas, joka olet kasvanut ja vahvistunut; sinun suuruutesi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen ja sinun valtasi maan ääriin. Ja että kuningas näki pyhän enkelin astuvan alas taivaasta ja sanovan: 'Hakatkaa puu poikki ja turmelkaa se, mutta jättäkää sen kanto juurineen maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon; taivaan kasteesta hän kastukoon, ja niinkuin kedon eläinten olkoon hänen osansa, kunnes häneltä on kulunut seitsemän aikaa', sen selitys, oi kuningas, ja Ylimmäisen päätös, joka on kohdannut minun herraani, kuningasta, on tämä: Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoa niinkuin raavaat, ja sinä olet kastuva taivaan kasteesta; ja niin on sinulta kuluva seitsemän aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo. Mutta että käskettiin jättää maahan puun kanto juurineen, se tietää, että sinun valtakuntasi pysytetään

sinulla, ja sinä saat sen, niin pian kuin tulet tuntemaan, että valta on taivaan. Sentähden, kuningas, kelvatkoon sinulle minun neuvoni: kirvoita synnit itsestäsi almuilla ja pahat tekosi vaivaisia armahtamalla; ehkäpä silloin onnesi kestäisi."

”Jonkin aikaa Nebukadnessar tunsu profeetan varoituksen ja neuvon voimakkaan vaikutuksen, mutta ellei Jumalan armo pääse muuttamaan sydäntä, häipyvät Pyhän Hengen herätteet siitä piankin pois. Kuningas ei vielä ollut päässyt eroon nautinnonhalustaan ja kunnianhimostaan, ja myöhemmin nämä piirteet jälleen vahvistuivat hänessä. Nebukadnessar ei välittänyt yhtään niin armollisesti annetuista opetuksista eikä aikaisempien kokemustensa varoituksista vaan alkoi jälleen pohdiskella epäluuloisen kateellisenä niitä valtakuntia, jotka tulisivat hänen jälkeensä. Hän oli siihen saakka hallinnut suhteellisen oikeamielisesti ja armollisesti, mutta nyt hän alkoi sortaa alamaisiaan. Hän paadutti sydämensä, käytti Jumalalta saamiaan kykyjä vain lisätäkseen omaa loistoaan, kunnes hän korotti itsensä Jumalan yläpuolelle, joka oli antanut hänelle elämän ja vallan.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 357.

5. Mitä tapahtui vuotta myöhemmin?

Dan. 4:26-30. Kaksitoista kuukautta tämän jälkeen, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa, hän puhkesi puhumaan sanoen: "Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!" Vielä oli sana kuninkaan suussa, kun taivaasta tuli ääni: "Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta pois. Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoa niinkuin raavaat, ja niin on sinulta kuluva seitsemän aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo." Sillä hetkellä se sana toteutui Nebukadnessarissa: hänet ajettiin pois ihmisten seasta, ja hän söi ruohoa niinkuin raavaat, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat pitkiksi kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet.

”Elämme tämän maan historian viimeisiä päiviä, eikä meidän tule hämmästyä mistään luopumuksen ja totuuden kieltämisen tavoista. Epäuskosta on nyt tullut hienostunut tapa, jota ihmiset harjoittavat sielujensa turmioksi. On jatkuva vaara, että saarnatuoleissa on teeskentelijöitä, joiden elämä on ristiriidassa heidän sanojensa kanssa; mutta varoituksen ja nuhteen ääni tulee

kuulumaan niin kauan, kuin aikaa on jäljellä. Ja ne, jotka ovat syyllisiä tekoihin, joihin ei olisi koskaan pitänyt ryhtyä, vastustavat sanomaa ja kieltäytyvät ojennuksesta, kun Herran asettamat välikappaleet nuhtelevat tai neuvovat heitä. He jatkavat kuten faarao ja Nebukadnessar, kunnes Herra ottaa heiltä järjen ja heidän sydämensä paatuvat. Herran sana tulee heille, mutta jos he päättävät olla kuulematta sitä, Herra asettaa heidät vastuuseen omasta turmiostaan.” —*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1170.

6. Missä kohti Jumalan kuninkaalle määräämä tuomio päättyi? Mikä muutos tapahtui hänen mielessään?

Dan. 4:31-33. "Mutta sen ajan kuluttua minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Ja minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää iankaikkisesti, jonka hallitus on iankaikkinen hallitus ja jonka valtakunta pysyy suvusta sukuun. Kaikki maan asukkaat ovat tyhjänveroiset; ja hän tekee, niinkuin hän tahtoo, taivaan joukoille ja maan asukkaille, eikä ole sitä, joka pidättää hänen kätensä ja sanoo hänelle: 'Mitäs teet?' Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja palasi minun valtasuuruuteni ja loistoni, minun valtakuntani kunniaksi. Ja minun hallitusmieheni ja ylimykseni etsivät minut, ja minut pantiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani, ja minun valtani lisääntyi ylenpalttisesti.

”Kuningas Nebukadnessar, jonka edessä Daniel niin usein kunnioitti Jumalan nimeä, lopulta kääntyi täydellisesti ja oppi kiittämään, ylistämään ja kunnioittamaan taivaan Kuningasta.” —*Review and Herald*, January 11, 1906.

7. Minkä hämmästyttävän todistuksen Nebukadnessar antoi?

Dan. 4:34. Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi nöyryyttää ne, jotka ylpeydessä vaeltavat."

”Näin Babylonian valtaistuimella istuvasta kuninkaasta tuli Jumalan todistaja, joka todisti lämpimästi ja kaunopuheisesti, kiitollisin sydämin, että hän sai olla osallisena jumalallisen luonnon armosta ja laupeudesta, vanurskaudesta ja rauhasta.” —*The Youth's Instructor*, December 13, 1904.

Lisätutkisteluksi

”Tuosta kerran niin ylpeästä yksinvaltiaasta oli tullut nöyrä Jumalan lapsi, sortavasta ja mahtailevasta hallitsijasta viisas ja myötätuntoinen kuningas. Hän

joka oli halveksinut ja pilkannut taivaan Jumalaa, tunnusti nyt Korkeimman vallan ja koetti vakavasti edistää Herran pelkoa ja alamaistensa onnellisuutta. Kuningasten Kuninkaan nuhtelemana Nebukadnessar oli lopultakin saanut sen opetuksen, minkä oppiminen on tarpeen kaikille hallitsijoille — että todellinen hyvyys on tosi suuruutta . Hän tunnusti Herra n eläväksi Jumalaksi ja sanoi: 'Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi nöyryyttää ne, jotka ylpeydessä vaeltavat.'» Nyt täytyi se Jumalan tarkoitus, jonka mukaan maailman suurimman valtakunnan tuli ylistää häntä. Tämä julkinen lausunto, jossa Nebukadnessar tunnusti Jumalan armon, hyvyyden ja arvovallan, on viimeinen teko, joka hänen elämänsä vaiheista on merkitty pyhään historiaan.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 359.

Lähetyskertomus Kolumbian unionista

Luettavaksi sapattina 25. huhtikuuta 2026

Kolumbia, virallisesti tunnettu Kolumbian tasavaltona, on suvereeni valtio Etelä-Amerikan luoteisosassa. Se on järjestäytynyt yhtenäiseksi, sosiaalidemokraattiseksi valtioksi, jossa on presidenttijohtoinen hallitusjärjestelmä ja kaksikamarinen lainsäädäntöelin. Sen pääkaupunki ja väkirikkain kaupunki on Bogotá. Maassa on kolmekymmentäkaksi hajautettua hallintoaluetta sekä Bogotá'n pääkaupunkialue, jossa kansallinen hallitus sijaitsee.

Maa rajoittuu pohjoisessa Atlantin valtameren, idässä Venezuelaan ja Brasiliaan, etelässä Peruun ja Ecuadoriin sekä lännessä Tyneen valtameren ja Panamaan. Sillä on rannikkoa sekä Tyneen valtameren että Atlantin valtameren puolella Karibianmeren kautta, missä sijaitsee useita saaria, mukaan lukien San Andrésin, Providencian ja Santa Catalinan saaristo.

Uskonpuhdistussanomaa saavutti ensin Kolumbian vuonna 1940, kun chileläinen saarnaaja Ignacio Riquelme asettui asumaan Toliman hallintoalueelle La Auroran kylään, missä alkuperäinen sanoma otettiin vastaan, ja uskovien lukumäärä kasvoi. Tämän yhteisön kasvaminen kiinnitti saksalaisen saarnaajan Carlos Kozelin huomion, joka oli työskennellyt ympäri Etelä-Amerikkaa.

Kolumbiassa puhkesi sisällissota 1950-luvulla, ja uskovat joutuivat hajaantumaa, kuten kristillisen alkuseurakunnan jäsenetkin joutuivat, eri

hallintoalueille, vieden siten evankeliumia ja raamatullista adventtioppia uusille alueille ja perustaen jumalanpalveluksia ympäri maata. Lopulta 26. heinäkuuta 1965 tämä uskovien ryhmä rekisteröitiin oikeusministeriössä seitsemännen päivän adventistien kansainvälisen lähetysseurakunnan uskonpuhdistuliikkeen lähetyskentäksi. Nykyään unionilla on 1 826 jäsentä.

Kolumbian unioni on tehnyt laajaa evankelista työtä, johon kuuluu ammattikoulun ja lähetyskoulun perustaminen. Lisäksi olemme huomanneet tarpeen kehittää tilat, missä jäsenet, henkilökunta sekä muut, jotka kärsivät terveysongelmista voivat saada luontaishoitoja.

”Miksi me perustamme parantoloita? Jotta ne sairaat, jotka tulevat niihin hoitoa saamaan, voisivat saada helpotusta fyysiseen kärsimykseensä ja myös hengellistä apua. Terveystilansa vuoksi he ovat vastaanottavaisia niiden lääkintälähetystyöntekijöiden pyhittäväälle vaikutukselle, jotka työskentelevät heidän toipumisensa puolesta. Työskennelkäämme viisaasti heidän parhaakseen.

Me emme rakenna parantoloita hotelleiksi. Ottakaamme parantoloihimme vain ne, jotka haluavat noudattaa oikeita periaatteita, ne, jotka hyväksyvät sen ruoan, jonka voimme omantuntomme mukaan asettaa heidän eteensä. Jos sallisimme potilaiden pitää huoneissaan päihdyttäviä juomia tai tarjoaisimme heille liharuokia, emme voisi antaa heille sitä apua, joka heidän tulisi saada tullessaan parantoloihimme. Meidän on tehtävä tietäväksi se, että periaatteellisista syistä suljemme tällaiset aineet pois parantoloistamme.” — *Letter* 218, 1908.

Seuraten Jumalan antamaa tehtävää löysimme paikan, jossa tätä hanketta voitiin kehittää. Vuonna 2000 Bogotán paikallisseurakuntien aloitteesta ja pienin lahjoituksin muutamat maallikkoveljet yhdistivät voimansa löytääkseen paikan, joka olisi kaikkien saavutettavissa. Ponnistelujen ja uhrausten kautta hankimme maa-alueen Calarcán kunnasta.

Se on Kolumbian kunta Quindion hallintoalueella, ja se on toiseksi väkirikkain kunta alueen pääkaupungin, Armenian, jälkeen. Kaupunki sijaitsee keskimäärin 1 573 metrin korkeudella merenpinnasta, ja siellä on noin 100 000 asukasta. Lämpötila vaihtelee 4 °C:sta 22 °C:een vuodenajasta ja sademäärästä riippuen. Vuotuinen sademäärä on 1 700–2 400 millimetriä, ja suhteellinen kosteus on korkea, noin 85 prosenttia.

Hankkimamme kiinteistö kattaa 11 200 neliömetrin alueen. Olemme saaneet kaikki tarvittavat luvat vedenjakelua, viemärintiä ja sähköä varten. Paikalla kasvaa banaani-, jukka-, maniokki- ja avokadokasveja. Tie on päällystetty.

Olemme parhaillaan hakemassa rakennuslupaa ensimmäistä rakennusta varten. Juuri tässä hankkeen vaiheessa pyydämme veljiämme ja sisariamme ympäri maailmaa auttamaan meitä Jumalan kunniaksi täyttämään terveydenhuollon ja muiden välttämättömien palvelujen tarpeen.

Haluamme osoittaa kiitollisuutemme nykyiselle pääkonferenssin hallinnolle, että se on tarkastellut tätä hanketta ja myöntänyt sille ensi sapattina kerättävän erikoissapattikolehdin tuoton. Herra siunatkoon teitä ja innoittakoon jatkossakin tukemaan laumaa, joka meille on uskottu, ja auttamaan sen saamiseksi kukoistamaan.

Herra siunatkoon myös runsaasti jokaista, jota Pyhä Henki innoittaa tekemään uhrilahjastaan elävän uhrin! ”Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen. Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin, sillä et tiedä, mitä onnettomuutta voi tulla maahan.” Saarn. 11:1, 2.

Kiitämme jo etukäteen vastauksistanne tähän kutsuun!

Veljenne Jeesuksessa Kristuksessa
Alexander Linares R.
Kolumbian unionin johtaja

**Tänään kerätään erikoissapattikolehti Kolumbian unionin hyväksi.
Heijastkoon uhrilahjasi niitä taivaallisia siunauksia, joita olet saanut
18. läksy**

Sapattina 2. toukokuuta 2026

Epäjumalanpalvontaan keskittynyt juhla

”Ei sovi kuningasten, Lemuel, ei sovi kuningasten viiniä juoda eikä ruhtinasten kysellä: ”Missä väkijuomaa?”” Sananl. 31:4.

”Danielin elämän lähestyessä loppuaan tapahtui suuria muutoksia siinä maassa, johon hänet heprealaisine tovereineen oli viety vankeina yli kuusikymmentä vuotta aikaisemmin. Nebukadnessar oli kuollut, ja Babylon, »jota ylisti kaikki maa» (Jer. 51:41), oli hänen seuraajiensa epäviisaan hallinnon alaisena ajautunut vähitellen mutta varmasti rappiotaan kohti.” - *Profeetat ja kuninkaats*, s. 360.

1. Mitä kuningas Belsassar teki?

Dan. 5:1-4. Kuningas Belsassar laittoi suuret pidot tuhannelle ylimyksellensä, ja hän joi viiniä näiden tuhannen edessä. Kun viini oli makeimmillaan, käski Belsassar tuoda ne kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar

oli ottanut Jerusalemin temppelistä, että kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja sivuvaimonsa joisivat niistä. Silloin tuotiin ne kulta-astiat, jotka oli otettu temppelistä, Jumalan huoneesta, Jerusalemissa, ja niistä joivat kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja sivuvaimonsa. He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

*”Häpeällisen juopottelun sumennettua järjen ja päästettyä alhaiset mielijohteet ja intohimot valloilleen kuningas ryhtyi itse johtamaan riehakkaita orgioita. Juhlahumun jatkuessa hän käski »tuoda ne kulta- ja hopea-astiat, jotka Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, että kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja sivuvaimonsa joisivat niistä».” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 361.*

2. Mitä silloin tapahtui? Kuinka kuningas reagoi siihen?

Dan. 5:5-9. Sillä hetkellä ilmestyivät ihmiskäden sormet ja kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle, vastapäätä lampunjalkaa, ja kuningas näki käden, joka kirjoitti. Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa peljästyttivät hänet; hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat. Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda noidat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Kuningas lausui ja sanoi Baabelin tietäjille: ”Kuka ikinä voi lukea tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, ja hänen kaulaansa pannaan kultakäädyt, ja hän on oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä.” Silloin tulivat kaikki kuninkaan viisaat, mutta he eivät voineet lukea kirjoitusta eivätkä ilmoittaa kuninkaalle sen selitystä. Kuningas Belsassar peljästy silloin suuresti, ja hänen kasvonsa kalpenivat, ja hänen ylimyksensä tyrmistyivät.

*”Belsassar ei aavistanut, että taivaallinen Todistaja seurasi hänen pakanallisia juominkejaan ja että jumalallinen Tarkkailija huomaamattomana silmäili tuota rienaavaa näytelmää, kuunteli sen pyhää häpäisevää ilonpitoa ja katseli sen epäjumalanpalvontaa. Mutta pian tuo kutsumaton Vieras ilmaisi läsnäolonsa. Kemujen ollessa huipussaan ilmaantui veretön käsi kirjoittamaan palatsin seinille kirjaimia, jotka leimusivat tulen liekkien tavoin — sanoja, joiden kuningas ja hänen vieraansa nyt omantuntonsa syyttäminä uumoilivat ennustavan tuomiota, vaikkei kukaan juhlaväestä niitä ymmärtänytkään.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 361.*

3. Kuka kutsuttiin tulkitseman tuota outoa kirjoitusta?

Dan. 5:10-12. Kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen tähden pitohuoneeseen. Kuninkaan äiti lausui ja sanoi: "Eläköön kuningas iankaikkisesti! Älkööt sinun ajatuksesi peljättäkö sinua, älköötäkäs kasvosi kalvetko. Sinun valtakunnassasi on mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla sinun isäsi päivinä havaittiin olevan valistus ja ymmärrys ynnä viisaus, samankaltainen kuin jumalien; hänet asetti isäsi, kuningas Nebukadnessar, tietäjään, noitien, kaldealaisten ja tähtienselittäjään päämieheksi - sinun isäsi, kuningas - sentähden, että erinomainen henki ja tieto ynnä myös taito selittää unia, arvata arvoituksia ja ratkaista ongelmia havaittiin juuri hänessä, Danielissa, jolle kuningas oli antanut nimen Beltsassar. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen."

"Silloin kuninkaan äiti muisti Danielin, joka puolen vuosisataa aiemmin oli ilmoittanut kuningas Nebukadnessarille unen suuresta kuvapatsaasta ja sen selityksen." - Profeetat ja kuninkaat, s. 363.

4. Minkä tärkeän toteamuksen kuningas lausui Danielista?

Dan. 5:13-16. Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Oletko sinä Daniel, joka on niitä juutalaisia pakkosiirtolaisia, mitkä minun isäni, kuningas, on tuonut Juudasta? Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valistus, taito ja erinomainen viisaus. Ja nyt tuotiin minun eteeni viisaat ja noidat lukemaan tätä kirjoitusta ja ilmoittamaan minulle sen selitys, mutta he eivät voineet sen selitystä ilmoittaa. Mutta sinun minä olen kuullut voivan antaa selityksiä ja ratkaista ongelmia. Nyt siis, jos voit lukea kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, niin sinut puetaan purppuraan, ja kultakäädyt pannaan sinun kaulaasi, ja sinä olet oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä."

"Danielia eivät liikuttaneet kuninkaan lupaukset hänen seisoessaan siinä kauhun lamauttaman väen edessä tyynen arvokkaana Korkeimman palvelijana. Hän ei tullut imartelemaan kuningasta vaan tulkitsemaan tuomion sanoman." - Profeetat ja kuninkaat, s. 363.

5. Mitä Daniel kertoi hänelle ja hänen hovinsa väelle Jumalan kärsivällisyydestä kuninkaan isoisää, niinkuin myös kuninkaan omaa hulluutta ja ylpeyttä kohtaan?

Dan. 5:17-23. Silloin Daniel vastasi ja sanoi kuninkaalle: "Lahjasi pidä itse, ja antimesi anna toiselle. Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja ilmoitan

hänelle sen selityksen. Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi sinun isällesi Nebukadnessarille kuninkuuden, voiman, kunnian ja valtasuuruuden. Ja sen voiman tähden, jonka hän oli hänelle antanut, vapisivat kaikki kansat, kansakunnat ja kielet ja pelkäsivät hänen edessään. Hän tappoi, kenen hän tahtoi, hän jätti henkiin, kenen hän tahtoi, hän ylensi, kenen hän tahtoi, hän alensi, kenen hän tahtoi. Mutta kun hänen sydämensä paisui ja hänen henkensä kävi korskeaksi ja ylpeäksi, syöstiin hänet kuninkaalliselta valtaistuimeltansa, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois. Hänet ajettiin pois ihmisten seasta, ja hänen sydämensä tuli eläinten sydämen kaltaiseksi; hänen asuntonsa oli villiaasien parissa, ja hän joutui syömään ruohoa niinkuin raavaat; hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän tuli tuntemaan, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa ja asettaa sen päämieheksi, kenen hän tahtoo. Mutta sinä, hänen poikansa Belsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tämän kaiken tiesit; vaan sinä olet korottanut itsesi taivaan Herraa vastaan: hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteesi, ja sinä ja sinun ylimyksesi, sinun puolisosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä on sinun henkesi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut.

”Profeetta palautti ensin Belsassarin mieleen tuttuja asioita, joista hän ei kuitenkaan ollut oppinut sitä nöyryyttä, joka olisi saattanut pelastaa hänet. Hän puhui Nebukadnessarin synnistä ja lankeemuksesta ja siitä, miten Herra oli kohdellut häntä — hänen saamastaan vallasta ja loistosta sekä jumalallisesta tuomiosta, joka kohtasi häntä ylpeyden takia, ja vihdoin siitä, miten hän sen jälkeen tunnusti Israelin Jumalan voiman ja armon. Sitten profeetta nuhteli rohkeasti ja voimakkain sanoin Belsassaria jumalattomuudesta. Hän selosti kuninkaan synnin ja osoitti hänelle ne opetukset, jotka hän olisi voinut painaa mieleensä mutta jotka hän oli laiminlyönyt. Belsassar ei ollut ottanut oppia isoisänsä kokemuksista eikä välittänyt hänelle itselleen niin merkittävien tapahtumien varoituksesta. Hän oli saanut tilaisuuden oppia tuntemaan ja tottelemaan oikeaa Jumalaa, mutta hän ei ollut ottanut siitä vaaria, ja nyt hän joutuisi kärsimään kapinansa seuraukset.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 363, 364.

6. Mitkä sanat seinälle oli kirjoitettu, ja mitä ne merkitsivät?

Dan. 5:24-28. Sentähden on tämä käsi lähetetty hänen tyköönsä ja tämä

kirjoitus kirjoitettu. Ja tämä on kirjoitus, joka on tuonne kirjoitettu: 'Mene, mene, tekel, ufarsin.' Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi luvun ja on tehnyt siitä lopun. Tekel: sinut on vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu. Peres: sinun valtakuntasi on pirstottu ja annettu meedialaisille ja persialaisille."

”Kuninkaan ollessa vielä juhlasalissa niiden ympäröimänä, joiden tuomio oli julistettu, sanansaattaja ilmoittaa hänelle, »että hänen kaupunkinsa on valloitettu», vaikka hän luuli olevansa vihollisen saavuttamattomissa; »kahlauspaiikat vallatut — :— ja sotamiehet kauhun vallassa» (jakeet 31, 32). Kuninkaan ja hänen ylimystensä vielä juodessa Herran pyhistä astioista ja ylistäessä hopeisia ja kultaisia jumaliaan olivat meedialaiset ja persialaiset siirtäneet Eufrat-virran pois uomastaan ja päässeet siten marssimaan suoraan vartioimattoman kaupungin sydämeen. Kyyroksen joukot olivat nyt palatsin muurien juurella, ja kaupungissa oli vihollisen sotilaita, niin kuin se olisi täytetty »heinäsirkoilla» (jake 14). Heidän voitonhuutonsa kajahtelivat hätäntyneiden remuajien epätoivoista kirkunaakin kovemmin.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s.365.

7. Mikä suuri historiallinen muutos tapahtui vuonna 539 eKr?

Dan. 5:30; 6:1. Samana yönä tapettiin Belsassar, kaldealaisten kuningas, Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa sata kaksikymmentä satraappia, että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa.

”Jokaiselle kansakunnalle, joka on astunut tapahtumain näyttämölle, on suotu paikkansa maailmassa, jotta kävisi ilmi toteuttaako se Tarkkailijan ja Pyhän tarkoituksia. Profetia on hahmotellut maailman suurvaltojen nousun ja vaiheet — Babylonian, Meedia-Persian, Kreikan ja Rooman. Näissä kaikissa, kuten vähäisempienkin kansojen vaiheissa, historia on toistanut itseään. Kullakin on ollut koekautensa, ja kukin niistä on epäonnistunut, kadottanut loistonsa ja menettänyt voimansa.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s.368.

Lisätutkisteluksi

”Kansojen historia puhuttelee meitä tänään. Jumalalla on paikka suuressa suunnitelmassaan jokaiselle kansalle ja jokaiselle yksilölle. Nykyään tutkitaan ihmisiä ja kansakuntia luotaimella, ja se on hänen kädessään, joka ei koskaan erehdy. Kaikki ratkaisevat kohtalonsa omalla valinnallaan, ja Jumala hallitsee yli kaikkien toteuttaen tarkoituksiaan. Ennustukset, jotka suuri MINÄ OLEN on antanut sanassaan ja jotka yhdistävät kunkin renkaan toiseensa tapahtumien

ketjussa kaukaisesta iäisyydestä hamaan tulevaiseen ikuisuuteen, ilmaisevat meille nykyisen asemamme aikakausten kulussa sekä sen, mitä tulevaisuudessa on odotettavissa. Kaikki mitä profetia on ennalta esittänyt tapahtuvaksi, on löydetty historian lehdiltä. Saamme olla varmat siitä, että mitä siitä vielä on tulossa, on kyllä täyttyvä oikeassa järjestyksessään.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s.369.

19. läksy

Sapattina 9. toukokuuta 2026

Leijonien luola

”Ota nuhteettomasta vaari, katso rehellistä: rauhan miehellä on tulevaisuus.” Ps. 37:37.

”Kun Dareios [Daarejaves] meedialainen nousi Babylonian hallitsijoiden valtaistuimelle, hän ryhtyi heti uudistamaan maan hallintoa. Hän asetti »valtakuntaansa sata kaksikymmentä satraappia. — — Ja heitä ylempänä oli kolme valtaherraa, joista Daniel oli yksi.... Mutta Daniel oli etevämpi muita valtaherroja sekä satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan päämieheksi.»” - Mitä Daniel teki, kun hän kuuli tästä juonittelusta - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 372.

1. Mitä Danielille tapahtui sen jälkeen, kun meedialaiset ja persialaiset olivat kukistaneet Babylonin?

Dan. 6:2-4. Ja heitä ylempänä oli kolme valtaherraa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. Mutta Daniel oli etevämpi muita valtaherroja sekä satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan päämieheksi. Silloin toiset valtaherrat sekä satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään syytä eikä rikkomusta, sillä hän oli uskollinen, eikä hänestä laiminlyöntiä eikä rikkomusta löydetty.

”Danielin asema ei ollut kadehdittava. Hän seisoj epärehellisen, petollisen ja jumalattoman hallituksen johdossa, jonka jäsenet tarkkailivat häntä tarkoin ja kateellisin silmin löytääkseen jonkin virheen hänen menettelystään. He pitivät vakoojia hänen kintereillään nähdäkseen, voisivatko tällä tavoin löytää jotakin häntä vastaan. Saatana ehdotti näille miehille suunnitelmaa, jonka avulla he voisivat päästä Danielista eroon. 'Käyttäkää hänen uskontoaan keinona hänen

tuomitsemisekseen', vihollinen sanoi. ” —*The Youth's Instructor*, November 1, 1900.

2. Vähän sen jälkeen, millaisen salaliiton Meedo-Persian hallitusmiehet suunnittelivat ja toteuttivat?

Dan. 6:5-10. Silloin nämä miehet sanoivat: "Me emme löydä tuossa Danielissa mitään syytä - ellemme löydä sitä hänen jumalanpalveluksessaan." Senjälkeen nämä valtaherrat ja satraapit riensivät kiiruusti kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle näin: "Kuningas Daarejaves eläköön iankaikkisesti! Kaikki kuninkaalliset valtaherrat, maaherrat, satraapit, hallitusmiehet ja käslyhaltijat ovat keskenänsä neuvotelleet, että olisi annettava kuninkaallinen julistus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäkään jalopeurain luolaan. Nyt, kuningas! Säädä kielto ja kirjoita kirjoitus, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voida muuttaa." Niin kuningas Daarejaves kirjoitti kirjoituksen ja kiellon. Niin pian kuin Daniel oli saanut tietää, että kirjoitus oli kirjoitettu, meni hän taloonsa, jonka yläsalin ikkunat olivat avatut Jerusalemiin päin. Ja hän lankesi kolmena hetkenä päivässä polvillensa, rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niinkuin hän ennenkin oli tehnyt.

”Korkeassa asemassa oleville miehille voi olla vaikeaa kulkea poikkeamattoman rehellisyyden tietä, saivatpa he kiitosta tai moitetta. Kuitenkin tämä on ainoa turvallinen tie. Kaikki ne palkinnot, jotka he voisivat saada myymällä kunniansa, olisivat vain kuin saastuneista huulista lähtevä henkäys, kuin kuonaa, joka palaa tuleessa. Ne, joilla on siveellistä rohkeutta asettua vastustamaan lähimmäistensä paheita ja erheitä – vaikka nämä olisivat maailman kunnioittamia – saavat osakseen vihaa, loukkauksia ja herjaavia valheita. Heidät saatetaan syöstä alas korkeasta asemastaan, koska heitä ei voitu ostaa eikä myydä, koska heitä ei voitu lahjuksilla tai uhkauksilla houkutella tahraamaan käsiään vääryydellä. Kaikki maan päällä saattaa näyttää liittoutuvan heitä vastaan; mutta Jumala on painanut sinettinsä omaan työhönsä. Ihmiset saattavat pitää heitä heikkoina, epämiehekkäinä, virkaan kelpaamattomina; mutta kuinka toisenlaisina Korkein heitä pitääkään. Ne, jotka heitä halveksivat, ovat todellisuudessa tietämättömiä. Vaikka parjauksen ja herjauksen myrskyt saattavat seurata rehellistä miestä koko hänen elämänsä ajan ja lyödä hänen hautaansakin, Jumalalla on hänelle valmiina lausunto: 'hyvin tehty'. Hulluus ja vääryys tuottavat parhaimmillaankin vain levottoman

ja tyytymättömän elämän, ja sen lopussa orjantappuraisen kuolinvuoteen. Ja kuinka monet, katsellessaan elämänsä kulkua ja sen seurauksia, päätyvät lopettamaan omin käsin häpeällisen uransa. Ja kaiken tämän tuolla puolen odottaa tuomio ja lopullinen, peruuttamaton kohtalo: 'Menkää pois!'" —*Signs of the Times*, February 2, 1882.

3. Mitä Daniel teki kuultuaan tästä salajuonesta?

Dan. 6:11, 12. Silloin nuo miehet riensivät kiiruusti sinne ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja avuksi huutamasta Jumalaansa. Sitten he astuivat kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaan kiellosta: "Etkö ole kirjoittanut kieltoa, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitetäköön jalopeurain luolaan?" Kuningas vastasi ja sanoi: "Kielto on luja, meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan."

”Profeetan vihamiehet uskoivat suunnitelmansa onnistuvan sen perusteella, että Daniel oli niin periaatteellinen. Eivätkä he arvioineetkaan väärin hänen luonnettaan. Hän huomasi pian heidän pahan tarkoituksensa tämän kiellon yhteydessä, mutta ei muuttanut tapojaan vähääkään. Miksi hän lakkaisi rukoilemasta nyt kun eniten tarvitsi rukousta? Ennemmin hän luopuisi elämästään kuin toivostaan Jumalan apuun. Tyynesti hän suoritti tehtävänsä satraappien esimiehenä. Rukoushetken tultua hän meni huoneeseensa, jonka ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin, ja tapansa mukaan rukoili taivaan Jumalaa. Hän ei koettanut salata tekoaan. Vaikka hän hyvin tiesi, mitä seurauksia olisi hänen uskollisuudestaan Jumalaa kohtaan, ei hän mielessään yhtään epäröinyt. Niille jotka suunnittelivat hänen tuhoamistaan, hän ei antaisi vähintäkään aihetta otaksua, että hänen yhteytensä taivaaseen oli häiriintynyt. Daniel tottelisi kuningasta kaikissa niissä tapauksissa, joissa tällä oli oikeus antaa määräyksiä, mutta ei kuningas eikä hänen käskynsä saisi häntä luopumaan kuuliaisuudestaan kuningasten Kuninkaalle.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s.373.

4. Mitä nämä salaliittolaiset tekivät välittömästi, ja kuinka kuningas reagoi heidän valitukseensa?

Dan. 6:13-16. Silloin he vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Daniel, joka on juutalaisia pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka olet kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän toimittaa rukouksensa." Mutta kun kuningas sen kuuli, tuli hän sangen murheelliseksi, ja hän mielti,

miten voisi pelastaa Danielin; auringon laskuun asti hän vaivasi itseään vapauttaaksensa hänet. Silloin ne miehet riensivät kiiruusti kuninkaan tykö ja sanoivat kuninkaalle: "Tiedä, kuningas, meedialaisten ja persialaisten laki on, ettei mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai julistusta peruuteta." Silloin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui Danielille ja sanoi: "Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut." Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle, "Jalopeurain luolassa oli Daniel samanlainen kuin seistessään kuninkaan edessä valtion virkamiesten esimiehenä ja Korkeimman profeettana. Ihminen, joka sydämestään tukeutuu Jumalaan, pysyy suurimman koetuksensa hetkenä samanlaisena kuin hän on menestyksen päivinä, jolloin hänelle loistaa Jumalan ja ihmisten suosion valo. Usko kurottuu näkymätöntä kohti ja tarttuu iankaikkisiin todellisuuksiin." - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 376.

5. Kuinka tämä koko tilanne vaikutti kuninkaaseen?

Dan. 6:17-20. ja kuningas sinetöi sen omallaan ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa muutosta tapahtuisi. Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä naisia, ja hänen unensa pakeni häneltä. Aamun sarastaessa kuningas sitten nousi ja meni kiiruusti jalopeurain luolalle. Ja lähestyessään luolaa hän huusi Danielille murheellisella äänellä, ja kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Daniel, sinä elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut jalopeuroilta?"

"Kuultuaan nämä sanat kuningas huomasi heti, mikä ansa oli viritetty hänen uskolliselle palvelijalleen. Hän käsitti, ettei kuninkaallista kieltoa ehdotettaessa ollut kysymys kuninkaan ihannoimisesta eikä kunnioittamisesta vaan pelkästä kateudesta Danielia kohtaan. Hän tuli omasta osuudestaan tähän aikaansaatuun vääryyteen »sangen murheelliseksi», ja »auringonlaskuun asti hän vaivasi itseään vapauttaakseen» ystävänsä. Satraapit tiesivät kuninkaan yrittävän tätä ja kiiruhtivat sanomaan hänelle: »Tiedä, kuningas, meedialaisten ja persialaisten laki on, ettei mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai julistusta peruuteta.» Niinpä tuo hätäisesti tehty kieltokin oli peruuttamaton ja täytyi toteuttaa." - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 374.

6. Mistä tiedosta kuningas iloitsi seuraavana aamuna? Kuinka oikeus toteutui?

Dan. 6:21-25. Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: "Kuningas eläköön

iankaikkisesti! Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu nuhteettomaksi hänen edessänsä, enkä minä ole sinuakaan vastaan, kuningas, rikosta tehnyt." Silloin kuningas ihastui suuresti ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja kun Daniel oli otettu ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa; sillä hän oli turvannut Jumalaansa. Ja kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja vaimoineen jalopeurain luolaan; eivätkä he ehtineet luolan pohjaan, ennenkuin jalopeurat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa. Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, mitä koko maan päällä asuu: "Suuri olkoon teidän rauhanne!

"Jumala ei estänyt Danielin vihamiehiä heittämästä häntä leijonien luolaan. Hän salli pahojen enkeleiden ja jumalattomien miesten toteuttaa hankettaan siihen asti. Mutta siten hän vain teki palvelijansa vapauttamisen huomattavaksi ja totuuden ja vanhurskauden vihollisten tappion täydellisemmäksi.... Tämän yhden miehen rohkeus, joka halusi mieluummin noudattaa oikeutta kuin ihmisten ohjelmaa, tuottaisi tappion saatanalle mutta Jumalan nimelle kiitosta ja kunniaa." - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 374.

7. Minkä käskyn Daarejaves antoi, ja miten Danielin kävi?

Dan. 6:26-28. Minä olen antanut käskyn, että minun valtakuntani koko valtapiirissä vavistakoon ja peljättäköön Danielin Jumalaa. Sillä hän on elävä Jumala ja pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen herrautensa lopu. Hän pelastaa ja vapahtaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin jalopeurain kynsistä." Ja tämä Daniel oli korkeassa arvossa ja kunniaassa Daarejaveksen valtakunnassa sekä persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

"Taivaan vaatimusten tunnontarkka noudattaminen tuottaa sekä ajallisia että hengellisiä siunauksia. Daniel oli niin järkkymättömän uskollinen Jumalalle ja hallitsi niin peräänantamattomasti itsensä, että hän jalolla arvokkuudellaan ja horjumattomalla kunnollisuudellaan voitti jo nuorukaisena sen pakanallisen päällikön »suosion ja armon», jonka huostaan hänet oli annettu (Dan. 1:9). Samat luonteenpiirteet pysyivät huomattavina myös hänen myöhempinä vuosinaan. Hän kohosi nopeasti Babylonian valtakunnan pääministeriksi. Perättäisten kuninkaiden hallituskausina, kansakunnan kukistumisen sekä uuden maailmanvallan perustamisen aikoina hänen viisautensa ja

valtiomieskykynsä, täydellinen tahdikkuutensa, ystävällisyytensä, aito hyvyytensä ja uskollinen periaatteellisuutensa olivat sitä laatua, että hänen vihamiestensäkin oli pakko tunnustaa, että »he eivät voineet löytää mitään syytä eikä rikkomusta, sillä hän oli uskollinen.» - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 377.

Lisätutkisteluksi

”Kun tutkimme huolellisesti Jumalan tarkoituksen toteutumista kansakuntien historiassa ja siinä ilmoituksessa, joka koskee tulevia tapahtumia, se auttaa meitä arvostamaan sekä näkyviä että näkymättömiä asioita niiden todellisen arvon mukaisesti sekä oppimaan elämän todellisen tarkoituksen. Tarkkaillessamme näin ajallisia asioita iankaikkisuuden valossa voimme Danielin ja hänen tovereidensa tavoin elää sen hyväksi, mikä on totta, jaloa ja kestävä. Ja kun tässä elämässä opimme noudattamaan Herramme ja Vapahtajamme valtakunnan periaatteita — tuon autuaan valtakunnan, joka tulee kestävä iankaikkisesti — voimme olla hänen tullessaan valmiit muuttamaan sinne.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 378.

20. läksy

Sapattina 16. toukokuuta 2026

Profeetalliset pedot ja niiden yhteydet

”Belsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki unen, päänsä näyn, vuoteessansa. Sitten hän kirjoitti tämän unen. Kertomuksen alku on tämä: Daniel lausui ja sanoi: Minä näin yöllä näyssäni, ja katso, taivaan neljä tuulta kuohutti suurta merta. Ja merestä nousi neljä suurta petoa, kukin erilainen kuin toinen.” Dan. 7:1-3.

”Danielille annettiin näky raivokkaista pedoista, jotka edustivat maan valtakuntia. Mutta Messiaan valtakunnan tunnus on Karitsa. Kun maalliset valtakunnat hallitsevat fyysisen voiman ylivallalla, Kristuksen on määrä poistaa kaikki lihalliset aseet, kaikki pakkokeinot. Hänen valtakuntansa oli perustettava langenneen ihmiskunnan kohottamiseksi ja jalostamiseksi.” — *Letter 32*, 1899.

1. Mikä luonnehti kahta ensimmäistä petoa Danielille annetussa näyssä? Mitä valtakuntia ne vastaavasti edustivat ajanjaksoina 626-539 eKr.

sekä 539-331 eKr?

Dan. 7:4, 5. Ensimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun sitä katsellessani reväistiin siltä siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja asetettiin kahdelle jalalle niinkuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän. Ja katso, oli toinen peto, joka oli karhun näköinen. Se nostettiin toiselle kyljellensä, ja sillä oli suussa kolme kylkiluuta, hammasten välissä; ja sille sanottiin näin: "Nouse ja syö paljon lihaa."

Jer. 4:7. Leijona on noussut tiheiköstänsä, kansain tuhooja on lähtenyt liikkeelle, lähtenyt asuinpaikastansa, tekemään sinun maasi autioksi: sinun kaupunkisi hävitetään asujattomiksi.

”Babylonia hajaantui ja lopulta kukistui ja katosi pois, koska sen hallitsijat olivat menestyksen aikoina katsoneet olevansa Jumalasta riippumattomia ja pitäneet valtakuntansa loistokkuutta inhimillisenä saavutuksena. Meedia-Persian valtakuntaa kohtasi taivaan viha, koska Jumalan laki oli siellä poljettu maahan. Kansan enemmistö ei ollut antanut sydämessään mitään sijaa Herran pelolle, vaan sen keskuudessa rehotti jumalattomuus, jumalanpilkka ja turmelus. Seuraavat valtakunnat olivat vieläkin alhaisempia ja turmeltuneempia, ja niiden siveellinen arvo laski laskemistaan yhä matalammaksi.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 344.

2. Millaisina tässä näyssä kuvattiin kolmas ja neljäs peto, jotka hallitsivat vastaavasti vuodesta 336 eKr. vuoteen 323 eKr. sekä vuodesta 264 eKr vuoteen 476 jKr? Mitä ennustus kuvasi, ja mikä sen merkitys oli?

Dan. 7:6, 7. Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli taas toinen peto, panterin kaltainen, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Sillä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta. Sen jälkeen minä näin yöllisessä näyssäni, ja katso, oli neljäs peto, kauhea, hirvuinen ja ylen väkevä; sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea.

”Samoin katosivat... Kreikan ja Rooman valtakunnat. Ja niin häviää kaikki millä ei ole Jumalaa perustuksenaan. Vain se voi kestää, joka on hänen tarkoituksensa mukaista ja ilmentää hänen luonnettaan. Hänen periaatteensa ovat ainoat, jotka maailmamme tietää kestäviksi.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 378.

3. Minkä oudon profeettallisen vertauskuvan Daniel näki, joka edusti valtaa, joka hallitsisi vuodesta 538 jKr. vuoteen 1798 jKr?

Dan. 7:8, 20, 21, 24, 25. Minä tarkkasin sarvea, ja katso, eräs muu pieni sarvi puhkesi niiden välistä, ja kolme edellisistä sarvista reväistiin pois sen edestä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät, ja suu, joka herjaten puhui... sekä pedon pään kymmenestä sarvesta ynnä siitä sarvesta, joka puhkesi ja jonka edestä kolme putosi; jolla sarvella oli silmät ja herjauksia puhuva suu ja joka näytti suuremmalta kuin ne muut; se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät,... Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta. Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

”Tämä vertauskuva edustaa... paavinvaltaa, joka sai vanhan Rooman valtakunnan voiman, valtaistuimen ja vallan....

Daniel sanoo pienestä sarvesta eli paavinvallasta: »Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain.» Dan. 7: 25. Tätä samaa valtaa Paavali nimittää »laittomuuden ihmiseksi», joka oli korottava itsensä Jumalan yläpuolelle. Toinen ennustus täydentää toisen. Paavikunta ei voinut korottaa itseään Jumalan yläpuolelle muulla tavalla kuin muuttamalla hänen lakiaan. Se, joka tietoisesti noudattaa tätä muuttamalla saatua lakia, antaa ylimmän kunnian sille vallalle, joka muutoksen on tehnyt. Sellainen kuuliaisuuden osoitus paavillisia lakeja kohtaan on merkki siitä, että ollaan kuuliaisia paaville eikä Jumalalle.” - *Suuri taistelu*, s. 438, 443, 444.

4. Mikä toinen näkymä profetalle näytettiin?

Dan. 7:9, 10, 13, 14, 22. Minun sitä katsellessani valtaistuimet asetettiin, ja Vanhaikäinen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. Tulivirta vuoti, se kävi ulos hänestä; tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta seisoi hänen edesssä. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat avattiin... Minä näin yöllisessä näyssä, ja katso, taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen; ja hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen. Ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei häviä.... siihen asti kunnes Vanhaikäinen tuli ja oikeus annettiin Korkeimman pyhille ja aika joutui ja

pyhät saivat omaksensa valtakunnan.

”Niinä tuhattena vuotena, jotka ovat ensimmäisen ja toisen ylösnousemuksen välillä, pidetään jumalattomien tuomio. Apostoli Paavali viittaa tähän tuomioon Kristuksen toista tulemista seuraavana tapahtumana, kun hän kirjoittaa: »Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset.» 1 Kor. 4:5. Daniel todistaa, että Vanhaikäisen tullessa »oikeus annettiin Korkeimman pyhille». Dan. 7: 22. Tähän aikaan vanhurskaat hallitsevat kuninkaina ja Jumalan pappeina. Johannes sanoo Ilmestyskirjassa: »Minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta.» »He tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta.» Ilm. 20: 4, 6. Tähän aikaan »pyhät tulevat maailman tuomitsemaan», kuten Paavali on ennustanut. 1 Kor. 6:2,3. Yhdessä Kristuksen kanssa he tuomitsevat jumalattomat, vertaillen heidän tekojaan lakikirjaan, Raamattuun, ja ratkaisten jokaisen henkilön asian sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt. Jumalattomien kärsittäväksi tulevan rangaistuksen suuruus määrätään heidän tekojensa mukaan ja merkitään heidän nimiensä kohdalle kuoleman kirjaan.”
- *Suuri taistelu*, s. 637.

5. Mikä selitys hänelle annettiin?

Dan. 7:17, 23, 24. "Nuo suuret pedot, joita on neljä, ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta.... Hän vastasi näin: "Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen. Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta.

”Pyhä Henki käyttää raivokkaita petoja kuvaamaan maailmallisia valtakuntia.”
- *Kristuksen vertaukset*, s. 48.

”Profetia on piirtänyt suurten maailmanvaltojen — Babylonian, Meedo-Persian, Kreikan ja Rooman — nousun ja sortumisen ääriiviivat. Jokaisessa näistä samoin kuin heikommissakin valtakunnissa, historia toistui. Jokaisella oli koetusaikinsa, jokainen epäonnistui. Valtakunnan kirkkaus himmeni, sen voima katosi, ja sen paikan otti toinen.” - *Elämä ja kasvatus*, s. 168.

6. Mikä yhteys on Danielin toisen luvun kuvapatsaan ennustuksen ja

Danielin seitsemännen luvun petojen ennustuksen välillä?

Dan. 2:32, 33 Kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeata, sen vatsa ja lanteet vaskea. Sen sääret olivat rautaa, sen jalat osaksi rautaa, osaksi savea.

Dan. 7:3. Ja merestä nousi neljä suurta petoa, kukin erilainen kuin toinen.

”Satoja vuosia ennen tiettyjen kansakuntien tuloa maailman näyttämölle Kaikkietävä loi katseensa halki aikakausien ja ennusti maailmanvaltojen nousun ja kukistumisen. Jumala julisti Nebukadnessarille, että Babylonin valtakunta tulisi kukistumaan ja että nousisi toinen valtakunta, jolla samoin olisi koetusaikinsa. Senkin loisto himmenisi, koska se ei ylistäisi oikeaa Jumalaa, ja kolmas valtakunta tulisi sen tilalle. Tämäkin katoaisi, ja neljäs, luja kuin rauta, alistaisi valtaansa maailman kansat.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 343, 344.

7. Miten nuo kaksi ennustusta liittyy siihen, mitä uskonnollisessa maailmassa tapahtuu tänä päivänä?

Dan. 7:25. Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

”»Sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta.» Edelleen profeetta sanoo: »Minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun»;... Neljäkymmentä kaksi kuukautta on sama aika kuin Danielin 7. luvussa mainittu »aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa» eli kolme ja puoli vuotta, joka taas on 1260 päivää, kun vuoteen lasketaan 360 päivää. Tämä on se aika, jona paavikunta sortaisi Jumalan kansaa. Tämä aika alkoi, kuten aikaisemmin on ilmoitettu, paavin saadessa ylivallan 538 jKr. ja päättyi 1798. Viimeksi mainittuna vuonna Ranskan armeija otti paavin vangiksi, paavinvalta sai kuolinhaavan ja niin täyttyi ennustus: »Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu.»” - *Suuri taistelu*, s. 438.

Lisätutkisteluksi

”Menneinä aikoina Herra, taivaan Jumala, paljasti salaisuutensa profeetoilleen, ja niin Hän tekee yhä vieläkin. Nykyisyys ja tulevaisuus ovat Hänelle yhtä selviä, ja Hän näyttää palvelijoilleen sen, mitä tulevaisuudessa on tapahtuva. Kaikkietävä on katsonut aikojen halki ja ennustanut profeettojensa kautta valtakuntien nousun ja tuhon satoja vuosia ennen kuin ennustetut tapahtumat toteutuivat. Jumalan ääni kaikuu aikojen halki ja kertoo

maan asukkaille, mitä on tapahtuva. Kuninkaat ja ruhtinaat ottavat paikkansa heille määrättyinä aikoina. He luulevat toteuttavansa omia tarkoituksiperiään, mutta todellisuudessa he täyttävät sen sanan, jonka Jumala on antanut profeettainsa kautta.” —*Christ Triumphant*, p. 327.

21. läksy

Sapattina 23. toukokuuta 2026

Profeetalliset eläimet ja pieni sarvi

”Minä rukoulen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet.” Ef. 1:17.

”Kun hän siten Raamattua tutkiessaan huomasi eri ajanjaksoja, jotka hänen käsityksensä mukaan ulottuivat Kristuksen toiseen tulemiseen asti, hän ei voinut muuta kuin pitää niitä ennen määrättyinä aikoina, jotka Jumala oli ilmoittanut palvelijoilleen. Mooses sanoo: »Se mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti» (5 Moos. 29: 29); ja Herra vakuuttaa profeetta Aamoksen kautta, ettei hän »tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profeetoille» (Aam. 3: 7). Jumalan sanan tutkijat voivat sen tähden odottaa löytävänsä totuuden kirjasta selviä viittauksia mitä hämmästyttävimpiin tapahtumiin ihmiskunnan historiassa.” - *Suuri taistelu*, s. 310.

1. Mikä näky Danielille annettiin koskien tiettyjä maailmanvaltoja?

Dan. 8:3-9. Minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso, oinas seisoi päin jokea, ja sillä oli kaksi sarvea; ja sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; ja korkeampi puhkesi esiin myöhemmin. Minä näin oinaan puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään päin, eikä yksikään eläin kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä tahtoi; ja se tuli suureksi. Sitten minä tarkkasin, ja katso: tuli kauris päivän laskun puolelta, kulki koko maan ylitse eikä maata koskettanut; ja kauriilla oli keskellä otsaa uhkea sarvi. Ja se tuli aivan sen kaksisarvisen oinaan luokse, jonka minä olin nähnyt seisovan päin jokea, ja karkasi sen kimppuun vihansa väessä. Ja minä näin sen käyvän kiinni oinaaseen ja kiukuissaan puskevan oinasta ja murskaavan sen molemmat sarvet. Eikä oinaalla ollut voimaa kestää sen edessä, vaan kauris heitti sen maahan ja tallasi sitä; eikä ollut ketään, joka

olisi voinut pelastaa oinaan sen vallasta. Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin.

”Kaikki, minkä Jumala on profeetallisessa historiassa ilmoittanut menneisyydessä täytyväksi, on täyttynyt, ja kaikki, mikä vielä on ilmoitettu tulevaksi, tapahtuu ajallaan. Daniel, Jumalan profeetta, on paikallaan. Johannes on paikallaan. Ilmestyskirjassa Juudan heimon Leijona on avannut Danielin kirjan profetian tutkijoille, ja siten Daniel on paikallaan. Hän antaa todistuksensa, sen minkä Herra hänelle näyissä paljasti suurista ja juhlallisista tapahtumista, jotka meidän on tunnettava seistessämme aivan niiden täyttymyksen kynnyksellä.” —*Selected Messages*, book 2, p. 109.

2. Mitä oli ennustettu tapahtuvaksi vuosina 330 ja 323 eKr?

Dan. 8:20-22. Kaksisarvinen oinas, jonka sinä näit, on: Meedian ja Persian kuninkaas. Ja kauris on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas.

”Ne totuudet, jotka ovat avautuneet järjestyksessään sitä mukaa, kuin olemme edenneet Jumalan sanassa ilmoitettujen profetioiden linjaa pitkin, ovat totuutta, pyhiä, iankaikkisia totuuksia, tänä päivänäkin. Ne, jotka menneisyydessä kulkivat tämän kokemuksemme historian askel askeleelta, nähden profetioissa totuuden ketjun, olivat valmiit vastaanottamaan jokaisen valonsäteen ja tottelemaan sitä. He rukoilivat, paastosivat, etsivät ja kaivoivat totuutta kuin kätettyjä aarteita, ja Pyhä Henki, sen me tiedämme, opetti ja johdatti meitä.” —*Ye Shall Receive Power*, p. 234.

3. Mitkä maailmanvallat profeetalle oli näytetty aikaisemmin? Mikä oli niiden loppu?

Dan. 2:32, 33 Kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeata, sen vatsa ja lanteet vaskea. Sen sääret olivat rautaa, sen jalat osaksi rautaa, osaksi savea.

Dan. 7:5-7. Ja katso, oli toinen peto, joka oli karhun näköinen. Se nostettiin toiselle kyljellensä, ja sillä oli suussa kolme kylkiliuuta, hammasten välissä; ja sille sanottiin näin: "Nouse ja syö paljon lihaa." Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli taas toinen peto, pantterin kaltainen, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Sillä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta. Sen jälkeen

minä näin yöllisessä näyssäni, ja katso, oli neljäs peto, kauhea, hirmuinen ja ylen väkevä; sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea.

”Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan selostamista kansakuntien nousuista ja kukistumisista meidän tulee oppia, miten arvotonta on pelkästään ulkonainen ja maailmallinen loisto. Miten tyystin onkaan hävinnyt Babylonin valta ja mahtavuus, jonka kaltaista ei maailmassamme ole sen jälkeen nähty ja joka sen ajan ihmisistä näytti niin vakaalta ja kestävältä! Se katosi »niinkuin ruohon kukka» (Jaak. 1: 10). Samoin katosivat Meedia-Persian, Kreikan ja Rooman valtakunnat. Ja niin häviää kaikki millä ei ole Jumalaa perustuksenaan. Vain se voi kestää, joka on hänen tarkoituksensa mukaista ja ilmentää hänen luonnettaan. Hänen periaatteensa ovat ainoat, jotka maailmamme tietää kestäviksi.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 378.

4. Mikä erityisen merkityksellinen numeroihin liittyvä ennustus hänelle annettiin?

Dan. 8:14, 19. Ja hän sanoi minulle: "Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa." ... Sitten hän sanoi: "Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä on tapahtuva viimeisenä vihan aikana; sillä lopun aikaa tämä tarkoittaa.

”Raamattu antaa selvän vastauksen kysymykseen: »Mikä on pyhäkkö?» Sana »pyhäkkö» sellaisena, kuin sitä Raamatussa käytetään, tarkoittaa ensiksi sitä ilmestysmajaa, jonka Mooses rakensi taivaallisten asiain vertauskuvaksi, ja toiseksi sitä »oikeaa majaa» taivaassa, johon maallinen pyhäkkö viittasi. Kristuksen kuollessa vertauskuvallinen palvelus päättyi. »Oikea maja» taivaassa on uuden liiton pyhäkkö. Ja koska Dan. 8:14:ssä oleva ennustus on toteutunut uuden liiton aikana, täytyy siinä esitetyn pyhäkön olla uuden liiton pyhäkkö. Ennustuksessa mainittujen 2300 päivän päätyessä vuonna 1844 ei maan päällä ollut mitään pyhäkköä, sillä maallinen pyhäkkö oli lakannut olemasta aikoja sitten. Siten ennustuksen sanat: »Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa» [engl. kään. muk.: »sitten pyhäkkö puhdistetaan»] epäilemättä tarkoittavat taivaassa olevaa pyhäkköä.” - *Suuri taistelu*, s. 416.

5. Kuinka tämä näky vaikutti Danieliin?

Dan. 8:26, 27. Ja näky illoista ja aamuista, josta oli puhe, on tosi. Mutta sinä

lukitse näky, sillä se tarkoittaa kaukaista aikaa." Ja minä, Daniel, olin raukea ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja toimitin palvelusta kuninkaan tyköni; ja minä olin hämmästyksissäni näyn tähden enkä sitä ymmärtänyt.

6. Kuinka tärkeä tämä Danielin kirjassa oleva ennustus on Jumalan kansalle nykyaikana?

Dan. 8:16, 17. Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulain keskeltä, ja se huusi ja sanoi: "Gabriel, selitä tälle se näky!" Silloin hän tuli aivan lähelle sitä paikkaa, jossa minä seisoin; ja hänen tullessansa minut valtasi pelko, ja minä lankesin kasvoilleni. Ja hän sanoi minulle: "Tarkkaa, ihmislapsi, sillä näky tarkoittaa lopun aikaa."

"Niin kuin vertauskuvallisessa palveluksessa oli sovitustyö vuoden lopussa, niin myös Kristuksen työ ihmisten pelastamiseksi päättyy erikoiseen sovitustyöhön, jonka kautta synti poistetaan pyhäköstä. Tämä sovitustyö alkoi 2300 päivän päättyessä. Silloin ylimmäinen pappimme meni kaikkein pyhimpään, kuten profeetta Daniel oli ennustanut, suorittamaan viimeistä osaa tärkeästä työstään — puhdistamaan pyhäkköä." - *Suuri taistelu*, s. 421.

7. Kuinka tämä ennustus liittyy sen aikaiseen historiaan?

Aamos 3:7, 8. Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profetoille. Leijona ärjyy: kuka ei pelkäisi? Herra, Herra puhuu: kuka ei ennustaisi?

"Täten ne, jotka seurasivat profeetallisen sanan valoa, näkivät, että Kristus, sen sijaan että olisi 2300 päivän päättyessä vuonna 1844 tullut puhdistamaan maata, meni silloin taivaallisen pyhäkön kaikkein pyhimpään toimittamaan sovitustyön viimeistä osaa tulemisensa edellä." - *Suuri taistelu*, s. 422.

Lisätutkisteluksi

"Historiassa ja profetioissa Jumalan sana kuvaa pitkää, jatkuvaa taistelua totuuden ja erheen välillä. Tämä taistelu on yhä käynnissä. Se, mikä on ollut, toistuu. Vanhat kiistat heräävät uudelleen henkiin, ja uusia teorioita syntyy jatkuvasti. Mutta Jumalan kansa, joka uskossaan profetian täyttymykseen on ollut osallisena ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomien julistamisessa, tietää paikkansa.... Heidän on seisottava lujina kuin kallio, pitäen horjumattomasti loppuun asti kiinni uskon alussa omistamastaan luottamuksesta." —*Selected Messages*, book 2, p. 109

22. läksy

Sapattina 30. toukokuuta 2026

Viivytetty selitys

”Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta.” Joh. 5:39.

”Sen tähden enkeli palasi jonkin ajan kuluttua Danielin luo, sanoen: »Nyt minä olen lähtenyt neuvomaan sinua ymmärrykseen.» »Käsitä siis se sana ja ymmärrä näky.» Kahdeksannessa luvussa esitetystä näystä oli eräs tärkeä kohta jäänyt selittämättä, nimittäin se, joka koski aikaa — noita 2300 vuorokautta. Sentähden enkeli, jatkaessaan selitystään, puhuu pääasiassa aikakysymyksestä. Näin hän selittää: »Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi.” - *Suuri taistelu*, s. 311.

1. Mistä Daniel oli erityisesti kiinnostunut?

Dan. 9:1, 2. Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä hallitusvuotena, hänen, joka oli meedialaista sukua ja oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuninkaaksi - hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, kirjoituksista huomasin vuosien luvun, josta Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että Jerusalemin oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta.

”Sillä aikaa kun ne, jotka olivat pysyneet uskollisina Jumalalle Babylonissa, etsivät Herraa ja tutkivat vapautuksestaan ennustavia profetioita, Jumala valmisti kuninkaiden sydämiä, jotta he olisivat suosiollisia Hänen katuvaa kansaansa kohtaan.” —*Review and Herald*, March 21, 1907.

2. Mitä hän teki? Miksi?

Dan. 9:3-5, 18, 19. Ja minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen hartaassa rukouksessa ja anomisessa, paastossa, säkissä ja tuhassa. Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, tunnustin ja sanoin: "Oi Herra, sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja noudattavat sinun käskyjäsi. Me olemme syntiä tehneet, olemme väärin tehneet, olleet jumalattomat ja uppiniskaiset; me olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja oikeuksistaasi

”Danielin esimerkki rukouksesta ja syntien tunnustamisesta on annettu meille opetuksiksi ja rohkaisuksi. Lähes seitsemänkymmentä vuotta Israel oli ollut

pakkosiirtolaisuudessa. Maa, jonka Jumala oli valinnut omaksi perinnökseen, oli annettu pakanoiden käsiin. Rakastettu kaupunki, taivaan valon vastaanottaja, joka kerran oli kaiken maan ilo, oli nyt halveksittu ja alennettu. Temppele, jossa oli ollut Jumalan liiton arkkki ja kirkkauden kerubit armoistuimen yläpuolella, oli raunioina. Sen paikka oli häväisty epäpyhien jalkojen tallaamana. Uskolliset miehet, jotka tunsivat entisen kirkkauden, olivat täynnä tuskaa pyhän huoneen hävityksen tähden, huoneen, joka oli erottanut Israelin Jumalan valittuna kansana. Nämä miehet olivat nähneet Jumalan tuomiot kansansa syntien tähden. He olivat nähneet näiden sanojen täyttymyksen. He olivat nähneet myös lupaukset Hänen suosiostaan, jos Israel palaisi Jumalan luo ja vaeltaisi tarkoin Hänen edessään. Iäkkäät, harmaapäiset pyhiinvaeltajat nousivat Jerusalemiin rukoilemaan sen raunioiden keskelle. He suutelivat sen kiviä ja kastelivat ne kyynelillään anoessaan Herraa armahtamaan Siionia ja suojaamaan sitä vanhurskautensa kirkkaudella. Daniel tiesi, että Israelin pakkosiirtolaisuuden määräaika oli lähes päättynyt; mutta hän ei ajatellut, että koska Jumala oli luvannut vapauttaa heidät, heillä itsellään ei olisi mitään osaa suoritettavanaan. Paastoten ja sydämen murheessa hän etsi Herraa, tunnustaen omat syntinsä ja kansan synnit.” — *Review and Herald*, February 9, 1897.

3. Kuinka Jumala vastasi Danielin suureen kaipaukseen?

Dan. 9:20-23. Herra, kuule, Herra, anna anteeksi, Herra, huomaa ja tee tekosi itsesi tähden, älä viivyttelä, minun Jumalani; sillä sinun kaupunkisi ja sinun kansasi ovat sinun nimiisi otetut." Ja vielä minä puhuin ja rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta Herran, Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta. Ja kun minä vielä puhuin rukouksessa, tuli se mies, Gabriel, jonka minä olin nähnyt ennen näyssä, kiiruusti kiitäen minun tyköni ehtouhrin aikana. Ja hän opetti minua, puhui minulle ja sanoi: "Daniel, nyt minä olen lähtenyt neuvomaan sinua ymmärrykseen. Kun sinä aloit rukoilla, lähti liikkeelle sana, ja minä olen tullut sitä ilmoittamaan; sillä sinä olet otollinen. Käsitä siis se sana ja ymmärrä näky.

Dan. 8:26, 27. Ja näky illoista ja aamuista, josta oli puhe, on tosi. Mutta sinä lukitse näky, sillä se tarkoittaa kaukaista aikaa." Ja minä, Daniel, olin raukea ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja toimitin palvelusta kuninkaan tyköni; ja minä olin hämmästyksissäni näyn tähden enkä sitä ymmärtänyt.

”Mutta Jumala oli sanonut sanansaattajalleen: »Gabriel, selitä tälle se näky!»

Tämä tehtävä oli suoritettava. Sen tähden enkeli palasi jonkin ajan kuluttua Danielin luo, sanoen: »Nyt minä olen lähtenyt neuvomaan sinua ymmärrykseen.» »Käsitä siis se sana ja ymmärrä näky.» Kahdeksannessa luvussa esitetystä näystä oli eräs tärkeä kohta jäänyt selittämättä, nimittäin se, joka koski aikaa — noita 2300 vuorokautta. Sentähden enkeli, jatkaessaan selitystään, puhuu pääasiassa aikakäsymyksestä.” - *Suuri taistelu*, s. 311.

4. Minkä selityksen profeetta sai?

Dan. 9:24. Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi; silloin luopumus päättyy, ja synti sinetillä lukitaan, ja pahat teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan, ja kaikkeinpyhin voidellaan.

”Se sana, joka tässä on käännetty sanalla »säädetty», merkitsee kirjaimellisesti »leikattu». Enkeli sanoi, että 70 viikkoa, jotka merkitsevät 490 vuotta, oli leikattu erikoisesti juutalaisille kuuluviksi. Mutta mistä ne oli leikattu? Koska nuo 2300 vuorokautta ovat ainoa kahdeksannessa luvussa mainittu ajanjakso, täytyy 70 viikon olla leikattu siitä. Mainitut 70 viikkoa ovat näin ollen 2300 vuorokauden osa, molempien alkaessa samasta ajankohdasta. Enkeli selitti, että 70 viikon ajanjakso alkoi silloin, kun annettiin Jerusalemin jälleenrakentamista koskeva käsky. Jos tämän käskyn ajankohta saataisiin selville, olisi samalla tullut määrätyksi tuon pitkän ajanjakson, 2300 vuorokauden, lähtökohta.” - *Suuri taistelu*, s. 312.

5. Mitkä luvut oli määritelty tarkasti selityksessä, jonka enkeli antoi hänelle?

Dan. 9:25-27. Ja tiedä ja käsitä: siitä ajasta, jolloin tuli se sana, että Jerusalemin on jälleen rakennettava, voideltuun, ruhtinaaseen, asti, on kuluva seitsemän vuosiviikkoa; ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa, niin se jälleen rakennetaan toreinensa ja vallihautoinensa, mutta keskellä ahtaita aikoja. Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu, eikä häneltä jää ketään. Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Ja loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty. Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi vuosiviikoksi hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän ylitse.”

”Artakserkseen käsky astui voimaan syksyllä vuonna 457 eKr. Tästä ajasta

laskettuna 483 vuotta ulottuu syksyyn vuonna 27 jKr.317) Silloin tämä ennustus täyttyi. »Voideltu» on Kristus. Syksyllä vuonna 27 jKr. Johannes kastoi Jeesuksen, joka samassa yhteydessä sai Hengen voitelun....

»Ja hän vahvistaa liiton monille yhden vuosiviikon ajaksi.» Tässä mainittu »viikko» on seitsemänkymmenen vuosiviikon viimeinen viikko, eli juutalaisille säädetyin ajan viimeiset seitsemän vuotta. Tänä aikana, vuodesta 27 jKr. vuoteen 34 jKr. Jeesus esitti evankeliumikutsun erikoisesti juutalaisille, ensin henkilökohtaisesti ja sitten opetuslastensa välityksellä....

»Keskellä viikkoa hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin.» Vuonna 31 jKr., kolme ja puoli vuotta kasteensa jälkeen, Herramme ristiinnaulittiin. Golgatan suurella uhrilla päättyi se uhrijärjestelmä, joka neljäntuhannen vuoden aikana oli viitannut eteenpäin Jumalan Karitsaan.... Juutalaisille säädetyt 70 viikkoa eli 490 vuotta päättyivät, kuten olemme nähneet, vuonna 34 jKr. Silloin Juudan kansa ratkaisevasti hylkäsi evankeliumin neuvostonsa päätöksellä, joka johti Stefanuksen marttyyrikuolemaan ja Kristuksen seuraajien vainoon. Sen jälkeen pelastussanomaa ei enää rajoitettu valittuun kansaan, vaan se annettiin maailmalle.” - *Suuri taistelu*, s. 312, 313.

6. Kuinka tärkeä tämä ennustus oli?

Dan. 9:2. hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, kirjoituksista huomasin vuosien luvun, josta Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että Jerusalem oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta.

”Profeetatkaan, joille oli suotu Hengen erikoinen valo, eivät täysin ymmärtäneet heille annettujen ilmestysten merkitystä. Se oli selviävä ajan kuluessa sitä mukaa kuin Jumalan kansa tarvitsi niissä olevaa opetusta.” - *Suuri taistelu*, s. 331.

7. Mikä erityisen tärkeä merkitys tällä ennustuksella on Jumalan kansalle tänä päivänä?

Dan. 8:14. Ja hän sanoi minulle: "Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa."

”Näin pitkälle ennustuksen jokainen yksityiskohta on tarkalleen toteutunut; ja on selvästi todettu, että ennustuksessa mainitut 70 viikkoa alkoivat vuonna 457 eKr. ja päättyivät vuonna 34 jKr. Tämän nojalla voi helposti laskea 2300 päivän päättymisajan. Kun 70 viikkoa — 490 päivää — leikataan 2300 päivästä, jää jäljelle 1810 päivää. 490 päivän päätyttyä oli siis vielä jäljellä 1810 päivää. Kun vuoteen 34 jKr. lisätään 1810 vuotta, tullaan vuoteen 1844

jKr. Dan. 8:14:ssa mainitut 2300 päivää päättyivät siis vuonna 1844. Tämän pitkän profeetallisen ajanjakson päätyttyä oli Jumalan enkelin vakuutuksen mukaan pyhäkkö puhdistettava.” - *Suuri taistelu*, s. 313.

Lisätutkisteluksi

”Täten ne, jotka seurasivat profeetallisen sanan valoa, näkivät, että Kristus, sen sijaan että olisi 2300 päivän päätyessä vuonna 1844 tullut puhdistamaan maata, meni silloin taivaallisen pyhäkön kaikkein pyhimpään toimittamaan sovitus työn viimeistä osaa tulemisensa edellä. Nähtiin myös, että syntiuhrin viitatessa Kristukseen todellisena uhrina ja ylimmäisen papin esittäessä Kristusta välittäjänä, syntikauris kuvasi saatanaa, synnin alkuunpanijaa, jonka päälle vilpittömästi katuvien ihmisten synnit lopuksi pannaan. Kun ylimmäinen pappi syntiuhrin veren ansiolla poisti synnit pyhäköstä, hän asetti ne syntikauriin päälle. Kun Kristus pappispalveluksensa lopussa oman verensä ansiolla poistaa kansansa synnit taivaallisesta pyhäköstä, hän asettaa ne saatanan päälle, jonka tuomiota toimeenpantaessa täytyy kärsiä lopullinen rangaistus. Syntikauris vietiin autioon erämaahan, mistä se ei enää koskaan tullut Israelin seurakunnan luo. Samoin karkoitetaan saatana ikuisiksi ajoiksi Jumalan ja hänen kansansa luota; ja kun synty ja syntiset lopullisesti hävitetään, on hänkin lakkaava olemasta.” - *Suuri taistelu*, s. 422.

23. läksy

Sapattina 6. kesäkuuta 2026

Erään miehen ilmestyminen

”Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.” Ef. 6:12.

”Päivästä päivään hyvän ja pahan välinen taistelu jatkuu. Miksi ne, joilla on ollut monia tilaisuuksia ja etuja, eivät ymmärrä tämän työn vakavuutta? Heidän tulisi olla siitä tietoisia. Jumala on Hallitsija. Ylimmällä voimallaan Hän pitää kurissa ja ohjaa maallisia vallanpitäjiä. Välikappaleidensa kautta Hän tekee sen työn, joka oli määrätty jo ennen maailman perustamista.” — *Letter 201*, 1899.

1. Seuraten Danielin esimerkkiä, mitä ihmisen tulisi tehdä, kun hän

joutuu olosuhteisiin, joissa ei inhimillisin keinoin löydy ratkaisua?

Dan. 10:1, 2. Persian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin sana Danielille, jota kutsuttiin Beltsassariksi; ja se sana on totuus ja merkitsee suurta vaivaa. Ja hän ymmärsi sanan, ja hän käsitti näyn. Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon päivät.

Esra 1:1-5. Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena herätti Herra, että täytyisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja myös käskykirjassa julistutti näin: "Näin sanoo Koorek, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun rakentaa itsellensä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon hänen Jumalansa, ja hän menköön Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan Herran, Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa. Kuka vain on jäljellä, se saakoon, missä asuukin muukalaisena, paikkakuntansa miehiltä kannatuksiksi hopeata ja kultaa, tavaraa ja karjaa ynnä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin rakentamiseksi Jerusalemiin." Silloin nousivat Juudan ja Benjaminin perhekunta-päämiehet sekä papit ja leeviläiset, kaikki, joiden hengen Jumala herätti menemään ja rakentamaan Herran temppeliä Jerusalemiin.

”Vain jäännös oli valittu palaamaan Babylonista, ja nyt kun he ovat ryhtyneet näköjään ylivoimaiseen yritykseen, tulevat heidän lähimmät naapurinsa tarjoamaan apuaan. Samarialaiset sanovat palvovansa oikeaa Jumalaa ja haluavansa osallistua temppelipalvelukseen liittyvistä etuoikeuksista ja siunauksista. »Me etsimme teidän Jumalaanne niinkuin tekin», he selittivät. »Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne.» Mutta jos juutalaisten johtajat olisivat hyväksyneet tämän avuntarjouksen, he olisivat avanneet oven epäjumalanpalvelukselle. He huomasivat samarialaisten teeskentelyn ja käsittivät, ettei se apu, joka olisi saatu liittoutumalla näiden miesten kanssa, olisi minkään arvoista verrattuna siihen siunaukseen, jonka he voisivat odottaa saavansa noudattamalla Herran selviä käskyjä.” - *Profeetat ja kuninkaat*, s. 390, 391.

2. Mitä Daniel näki, ja mitä tapahtui niille, jotka olivat hänen kanssaan?

Dan. 10:4-7. Ensimmäisen kuun kahdentenkymmenentenä neljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla. Minä nostin silmäni ja

näin, ja katso: oli eräs mies, puettuna pellavavaatteisiin ja kupeet vyötettyinä Ufaan kullalla. Hänen ruumiinsa oli kuin krysoliitti, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimaus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävän vasken välke; ja hänen sanojensa ääni oli kuin suuren kansanjoukon pauhina. Ja minä, Daniel, yksin näin sen näyn, mutta miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät näkyä nähneet; kuitenkin valtasi heidät suuri pelko, ja he pakenivat ja lymysivät.

”Danielille ei ilmestynyt kukaan vähempiarvoinen kuin Jumalan Poika. Tämä kuvaus on samanlainen kuin se, jonka Johannes antaa, kun Kristus ilmestyi hänelle Patmoksen saarella. Herramme tulee nyt toisen taivaallisen sanansaattajan kanssa opettamaan Danielille, mitä tapahtuisi viimeisinä päivinä. Tämä tieto annettiin Danielille ja kirjattiin Hengen innoittamana meille, joiden osaksi maailman aikojen loppu on tuleva.” —*Review and Herald, February 8, 1881.*

3. Mikä oli profeetan suurena huolena, ja millainen selitys hänelle annettiin?

Dan 10:10-14. Ja katso, käsi kosketti minua ja ravisti minut hereille, polvieni ja käteni varaan. Ja hän sanoi minulle: "Daniel, sinä otollinen mies, ota vaari niistä sanoista, jotka minä sinulle puhun, ja nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun tykösi." Ja hänen puhuessansa minulle tämän sanan minä nousin vavisten. Ja hän sanoi minulle: "Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi edessä, ovat sinun sanasi tulleet kuulluiksi; ja sinun sanojesi tähden minä olen tullut. Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoj vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö. Ja minä tulin opettamaan sinulle, mitä on tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä tämäkin näky koskee niitä päiviä."

”Tästä näemme, että taivaallisten toimijoiden on kohdattava esteitä ennen kuin Jumalan tarkoitus toteutuu ajallaan. Persian kuningasta hallitsi korkein kaikista pahoista enkeleistä. Hän kieltäytyi, kuten faaraokin, tottelemasta Herran sanaa. Gabriel ilmoitti: »Hän vastusti minua kaksikymmentäyksi päivää esityksillään juutalaisia vastaan.» Mutta Miikael tuli hänen avukseen, ja silloin hän jäi Persian kuninkaiden luo pitäen niiden voiman hallinnassa ja antaen oikeita neuvoja vastustamaan pahan neuvoja. Hyvät ja pahat enkelit

osallistuvat Jumalan suunnitelmien toteuttamiseen Hänen maallisessa valtakunnassaan. Jumalan tarkoitus on viedä työtään eteenpäin oikeaan suuntaan, tavoilla, jotka edistävät Hänen kunniaansa. Mutta Saatana pyrkii jatkuvasti vastustamaan Jumalan tarkoitusperiä. Vain nöyrytyksellä Jumalan edessä Jumalan palvelijat voivat edistää Hänen työtään. He eivät saa koskaan luottaa omiin ponnistuksiinsa tai ulkoiseen näyttävyyteen menestyksen saavuttamiseksi.” —*Letter 201*, 1899.

4. Kuinka Jerusalemissa olevan Jumalan kansan tilanne vaikutti niin taivaaseen kuin Danieliinkin?

Dan. 10:15-17. Ja hänen näitä minulle puhuessansa minä käänsin kasvoni maahan päin ja olin ääneti. Ja katso, olento, ihmislasten muotoinen, kosketti minun huuliani; silloin minä avasin suuni ja puhuin ja sanoin edessäni seisovalle: "Herrani, nähdessäni näyn valtasi minut tuska, ja minulta meni kaikki voima. Ja kuinka voi herrani palvelija, tällainen kuin minä, puhutella sellaista, kuin minun herrani on? Sillä siitä asti ei minussa ole voimaa, tuskin enää henkeäkään."

”Mutta jatkamalla yhä vastustustaan Samarian väki »sai Juudan kansan kädet herpoamaan ja pelotti heidät rakentamasta. Ja ne palkkasivat heitä vastaan neuvonantajia, jotka tekivät heidän hankkeensa tyhjäksi, niin kauan kuin Kooses, Persian kuningas, eli, ja aina Daarejaveksen hallitusaikaan asti» (Esa 4: 4,5). Väärillä tiedoillaan he herättivät epäilyksiä niiden mielessä, jotka oli helppo saada epäluuloisiksi. Mutta pahan voimia pidettiin monia vuosia hillittyinä, ja kansa sai Juudeassa vapaasti jatkaa työtään.” - *Patriarkat j profeetat*, s. 393.

5. Mikä taistelu profeetalle näytettiin?

Dan. 10:18-21. Silloin kosketti minua jälleen se ihmisen muotoinen ja vahvisti minua. Ja hän sanoi: "Älä pelkää, sinä otollinen mies, rauha olkoon sinulle. Vahvistu! Vahvistu!" Ja hänen puhuessaan minulle minä vahvistuin ja sanoin: "Puhukoon herrani, sillä sinä olet minua vahvistanut." Ja hän sanoi: "Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä käyn jälleen sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettuna totuuden kirjassa. Eikä ole ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael.

”Jumalan sanassa meillä on esimerkkejä taivaallisista toimijoista, jotka

vaikuttivat kuninkaiden ja hallitsijoiden mieliin, samalla kun myös saatanalliset voimat toimivat heidän mielissään. Mikään inhimillinen kaunopuheisuus, vaikka se kuinka voimakkaasti esittäisi ihmisten mielipiteitä, ei voi muuttaa saatanallisten voimien toimintaa. Saatana pyrkii jatkuvasti tukkimaan tien, jotta inhimilliset juonet voisivat sitoa totuuden; ja ne, joilla on valoa ja tietoa, ovat suurimmassa vaarassa, elleivät he jatkuvasti pyhitä itseään Jumalalle, nöyryytä itseään ja ymmärrä aikojen vaarallisuutta. Taivaalliset olennot on asetettu vastaamaan niiden rukouksiin, jotka epäitsekäästi työskentelevät Jumalan asian hyväksi. Taivaan saleissa olevat korkeimmat enkelitkin on määrätty vastaamaan niihin rukouksiin, jotka kohoavat Jumalan luo Hänen asiansa edistämiseksi. Jokaisella enkelillä on oma erityinen velvollisuutensa, jota hän ei saa jättää toiselle. Jos hän jättäisi sen, pimeyden voimat hyötyisivät siitä” —*Letter* 201, 1899.

6. Kuinka tärkeää on tietää, että Jumala on kaikkietävä ja puuttuu aina tapahtumien kulkuun kaitselmuksensa mukaan?

Ps. 33:13-15. Herra katsoo alas taivaasta, näkee kaikki ihmislapset; asumuksestaan, valtaistuimeltaan hän katselee kaikkia maan asukkaita, hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa.

”Ihmiskunnan historian aikakirjoissa kansojen kasvu sekä valtakuntien nousu ja kukistuminen näyttävät riippuvan ihmisen tahdosta ja urhoollisuudesta. Tapahtumien kehityksen näyttää suureksi osaksi määrävän hänen voimansa, kunnianhimonsa ja mielijohhteensa. Mutta Jumalan sanassa verho on vedetty syrjään, ja me näemme ihmisten harrastusten, voiman ja intohimojen takana ja yläpuolella armahtavan Jumalan, joka hiljaa ja kärsivällisesti työskentelee oman suunnitelmansa mukaisesti.” - *Elämä ja kasvatus*, s. 165.

7. Mihin vakuutukseen jokainen hengellisesti ajatteleva ihminen jatkuvasti tarrautuu?

Ps. 46:2-4. Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme hädässä aivan vahva. Sentähden emme pelkää, vaikka maa järkkyisi ja vuoret meren pohjaan vajoaisivat, vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisisivat sen raivosta. Sela.

”Kansat ovat toinen toisensa jälkeen saaneet määrättyt aikansa ja asuinpaikkansa ja tietämättään todistaneet totuudesta, jota itse eivät ole ymmärtäneet. Niiden historia puhuu meille. Jokaiselle nykyajankin kansalle ja

yksilölle Jumala on antanut paikan suuressa suunnitelmassaan. Nytkin ihmisiä ja kansoja mitataan luotilangalla, joka on erehtymättömän olennon kädessä. Kaikki määräävät omalla valinnallaan kohtalonsa, ja Jumala hallitsee kaiken yläpuolella niin, että hänen tarkoituksensa täyttyvät. Historia, jonka suuri 'Minä olen' on esittänyt sanassaan liittäen renkaan renkaaseen profeetallisessa ketjussa, joka ulottuu menneestä ikuisuudesta tulevaan ikuisuuteen, kertoo meille, millä kohtaa me nyt olemme aikojen saatossa ja mitä voidaan odottaa tapahtuvaksi tulevana aikana. Kaikki, minkä profetia on ennustanut tapahtuvaksi nykyaikaan saakka, on kirjoitettuna historian sivuilla, ja me voimme olla vakuuttuneita siitä, että kaikki, minkä on määrä vielä tulla, on täyttyvä kohta kohdalta.” - *Elämä ja kasvatust*, s. 169.

Lisätutkisteluksi

”Kansana emme ymmärrä, niin kuin meidän pitäisi, sitä suurta taistelua, jota käydään näkymättömien toimijoiden välillä, uskollisten ja uskottomien enkeleiden välistä kamppailua. Pahat enkelit ovat jatkuvasti toiminnassa, suunnittelevat hyökkäyksiään ja ohjaavat komentajina, kuninkaina ja hallitsijoina uskottomia inhimillisiä voimia... Kehotan Kristuksen saarnaajia painamaan kaikkien vaikutuspiirissään olevien ymmärrykseen enkelien palvelustehtävää koskevan totuuden. Älkää langetko mielikuvituksellisiin olettamuksiin. Kirjoitettu sana on ainoa turvamme. Meidän on rukoiltava kuten Daniel, että taivaalliset olennot varjelisivat meitä. Palvelevina henkinä enkelit lähetetään palvelemaan niitä, jotka ovat pelastuksen perillisiä. Rukoilkaa, veljeni ja sisareni, rukoilkaa niin kuin ette ole koskaan ennen rukoilleet. Emme ole valmiita Herran tulemukseen. Meidän on tehtävä läpikotainen työ iankaikkisuutta varten.” —*Letter 201*, 1899.

24. läksy

Sapattina 13. kesäkuuta 2026

Toinen näky

”... Kuka on tämän julistanut hamasta muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkö minä, Herra! Paitsi minua ei ole yhtään jumalaa; ei ole vanhurskasta ja auttavaa jumalaa muuta kuin minä.” Jes. 45:21.

”Raamattu on ihmiskunnan vanhin ja sisällöltään laaja-alaisin historia. Se tuli tuoreena ikuisen totuuden lähteestä, ja kautta aikakausien Jumalan käsi on

säilyttänyt sen puhtauden. Se valaisee kaukaisen menneisyyden, mihin inhimillinen tutkimus turhaan koettaa tunkeutua. Jumalan sanassa yksin me näemme sen voiman, joka laskee maan perustukset ja levittää taivaat. Vain siitä löydämme luotettavan selityksen kansojen synnystä. Vain siinä on esitetty ihmiskunnan historia vapaana ihmisen ylpeydestä ja ennakkoluuloista.” - *Elämä ja kasvatus*, s. 165.

1. Minkä valtakunnan alaisuudessa Daniel eli, kun hän sai toisen näyn? Mitä tulisi tapahtumaan poliittisessa maailmassa?

Dan. 11:1, 2. Ja minä seisoin meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena häntä vahvistamassa ja suojelemassa." Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee kolme kuningasta Persiassa, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Ja kun hän on vahvistunut rikkaudessaan, panee hän kaiken liikkeelle Jaavanin valtakuntaa vastaan.

2. Mikä tärkeä Hesekielille annettu ennustus vastaa tapahtumia, jotka on kuvattu Danielin 11. luvussa?

Hes. 2:25-27. Ja sinä, ihmislapsi! Katso, sinut pannaan köysiin ja sidotaan niillä, niin ettet voi mennä ulos heidän keskuuteensa. Ja minä tartutan sinun kieleksi suusi lakeen, niin että mykistyt etkä voi olla heille nuhtelijana, sillä he ovat uppiniskainen suku. Mutta kun minä puhuttelen sinua, avaan minä sinun suusi, ja sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra. Kuulkoon, joka kuulee, ja olkoon kuulematta, joka ei kuule; sillä he ovat uppiniskainen suku."
”Silloin valtakunta oli Babylonian vallan alla. Kun Meedo-Persia kukisti Babylonian, se raunioitui ensimmäisen kerran. Kun Kreikka kukisti Meedo-Persian, se raunioitui toisen kerran. Kun Rooma kukisti Kreikan, se raunioitui kolmannen kerran. Ja sitten Raamattu sanoo: »Eikä tästä ole jäävä mitään, kunnes tulee hän, jolla on oikeus, ja minä annan sen hänelle.» Kuka on hän, jolla on oikeus? »Sinun on annettava hänelle nimi Jeesus. Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua olemaan» (Luuk. 1: 31—33). Hän oli täällä »se profeetta» (Joh. 6: 14), »kipujen mies ja sairauden tuttava» (Jes. 53: 3), joka sinä yönä, jona hänet kavallettiin, julisti: »Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta» (Joh. 18: 36). Näin siis Herran valtaistuin on siirretty pois tästä maailmasta, eikä siitä »ole jäävä mitään, kunnes tulee hän, jolla on oikeus», ja se annetaan hänelle. Ja silloin on tämän

maailman loppu ja »tulevan maailman» alku.” - *Patriarkat ja profeetat*, s. 749.

3. Mikä Kreikan maailmanvaltaa koskeva tärkeä yksityiskohta oli esitetty tässä näyssä, samoin kuin aiemmissakin?

Dan. 11:3, 4. Sitten nousee sankarikuningas; hän hallitsee suurella vallalla ja tekee, mitä tahtoo. Mutta juuri kun hän on noussut, hajoaa hänen valtakuntansa ja jakautuu neljään taivaan tuuleen. Se ei joudu hänen jälkeläisilleen eikä ole niin mahtava kuin hänen hallitessaan. Sillä hänen valtakuntansa kukistuu ja joutuu muille, ei heille.

Dan. 2:39. Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on halvempi kuin sinun; ja sitten kolmas valtakunta, joka on vaskea ja joka hallitsee kaikkea maata.

Dan. 7:6. 6. Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli taas toinen peto, panterin kaltainen, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Sillä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.

4. Mitä tärkeitä tapahtumia, jotka tapahtuivat Rooman maailmanvallan aikaan, oli merkitty muistiin?

Dan. 11:20, 21. Ja hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronvaatijan käydä läpi valtakunnan ihanimman maan. Mutta muutamien päivien kuluttua hänet tuhotaan, ei kuitenkaan vihan väellä eikä sodalla. Ja hänen sijaansa nousee kelvoton, joka ei ollut saapa kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja anastaa juonilla kuninkuuden.

Luuk. 2:1, 4, 5. Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava.... Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana.

Luuk. 3:1, 2. Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännessä ruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännessä ruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännessä ruhtinaana, siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa.

5. Mikä muu valta tässä oli esitetty, niinkuin aiemmissakin näyissä?

Dan. 11:30, loppuosa, 36, 37, 39. Kotiin palattuun hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton.... Ja kuningas tekee, mitä hän tahtoo, ja korottaa itsensä ja uhittelee jokaista jumalaa, itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu kauheita. Ja hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa; sillä mikä on säädetty, se tapahtuu. Hän ei välitä isäinsä jumalista, ei naisten lempijumalasta, eikä hän välitä mistään muustakaan jumalasta, sillä hän uhittelee niitä kaikkia.

Dan. 7:21, 25. se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät,... Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

”Kuudennella vuosisadalla paaviuden asema oli jo luja. Sen valtaistuini oli asetettu keisarin kaupunkiin ja Rooman piispan selitettiin olevan koko kirkon pää. Pakanuus oli antanut sijaa paaviudelle. Lohikäärme oli antanut pedolle »voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan». Ilm. 13: 2. Ja nyt alkoivat ne 1260 paavillisen vainon vuotta, joista Danielin ja Ilmestyskirjan profetioissa oli ennustettu. Dan. 7:25; Ilm. 13: 5—7. Kristityt pakotettiin joko luopumaan puhtaasta uskostaan ja hyväksymään paavilliset juhlamenot ja jumalanpalveluksen tai nääntymään ja kärsimään kuoleman kidutuspenkillä, roviolla tai mestauslavalla. Nyt täytyivät Jeesuksen sanat: »Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alttiiksi; ja muutamia teistä tapetaan, ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden.» Luuk. 21: 16, 17. Vaino kohtasi uskollisia suuremmalla raivolla kuin milloinkaan aikaisemmin, ja maailma muuttui laajaksi taistelutantereeksi. Vuosisatojen aikana Kristuksen seurakunta löysi turvapaikan syrjäisistä ja yksinäisistä piilopaikoista. Näin sanoo profeetta: »Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.» Ilm. 12: 6.” - *Suuri taistelu*, s. 58, 59.

6. Mitä Raamattu kertoo niistä kokemuksista, joita Jumalan kansalla on ollut myrskyisinä aikoina?

Dan. 11:31-35. Hänen lähettämänsä sotajoukot nousevat ja häväisevät pyhäkön linnoituksineen, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat sinne hävityksen kauhistuksen. Ja liitonrikkijat hän viettelee luopumukseen houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä. Ja taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä

sorrettaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, jonkun aikaa. Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen. Ja taidollisista jotkut kompastuvat, että heidän joukkonsa koeteltaisiin, seulottaisiin ja puhdistettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä kestää, ennenkuin määräaika on.

2. Tess. 2:3, 4, 9-12. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.... tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.

”Kun alkuseurakunta turmeltui luopumalla evankeliumin yksinkertaisuudesta ja omaksumalla pakanallisia menoja ja tapoja, se kadotti Jumalan Hengen ja voiman; ja voidakseen hallita kansan omaatuntoa se etsi maallisen vallan tukea. Seurauksena oli paavinvalta, kirkko, joka ohjasi valtiovaltaa ja käytti sitä omien tarkoitustensa edistämiseen, erikoisesti harhaoppisten rankaisemiseen.... Jumalasta luopuminen johti varhaisseurakunnan etsimään apua yhteiskunnalliselta hallitukselta, ja tämä valmisti tietä paavinvallalle eli pedolle. Paavali sanoo: »Se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy.» 2 Tess. 2: 3. Samoin kirkossa tapahtuva luopumus valmistaa tietä pedon kuvalle.” - *Suuri taistelu*, s. 441, 442.

7. Millainen merkitys näillä lausunnoilla on?

Ilm. 13:5-10. Ja sille annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä ja hänen majaansa, niitä, jotka taivaassa asuvat. Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot. Ja kaikki maan päällä asuvaliset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta. Jos kenellä on korva, hän kuulkoon. Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu; jos kuka

miekalla tappaa, hänet pitää miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko.

”Raamattu kertoo ennalta tästä ajasta ja sanoo saatanan tulevan toimimaan kaikella voimalla »ja kaikilla vääryyden viettelyksillä» (2 Tess. 2: 9,10). Hänen toimintansa ilmeneekin selvästi näinä viimeisinä päivinä nopeasti lisääntyvänä pimeytenä, moninaisina vääryyksinä, harhaoppeina ja eksytyksinä. Saatana ei vain levitä valtaansa maailmassa vaan hapattaa petoksillaan Herraamme Jeesusta Kristusta tunnustavia kirkkojakin. Suuri luopumus kehittyy keskiyön syvän pimeyden kaltaiseksi synkeydeksi. Jumalan kansalle se on oleva koetusten ja itkun yö, jolloin sitä vainotaan totuuden tähden. Mutta siitä yön pimeydestä tulee loistamaan Jumalan valo.”
- *Profeetat ja kuninkaat*, s. 497.

Lisätutkisteluksi

”Profetiat kertovat meille, että olemme lähestymässä ajan loppua.... Meidän tulisi ottaa Jumalan sana vastaan uskomme perustuksena ja loppuun saattajana. Se tulee vastaanottaa ymmärryksellä ja kokosydämisesti; se on elämä, ja sen täytyy sisältyä meidän koko olemssaoloomme. Näin vastaanotettuna Jumalan sana saa ihmisen nöyrytymään armoistuimen juurelle ja erottautumaan kaikesta turmelevasta vaikutuksesta.” —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 374

25. läksy

Sapattina 20. kesäkuuta 2026

Muita profeetallisia ilmestyksiä

”Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat,... Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian.” Luuk. 18:7, 8.

”Nyt, kun meidän suuri ylimmäinen pappimme toimittaa meille sovitusta, meidän tulee pyrkiä täydellisyyteen Kristuksessa. Meidän Vapahtajamme ainoatakaan ajatusta ei voinut saada myöntymään kiusaukseen. Ihmisten sydämissä saatana löytää yhden tai toisen kohdan, missä hän voi saada jalansijaa. On suosittu jotakin synnillistä halua, jonka kautta hänen kiusauksensa pääsevät vaikuttamaan. Mutta Kristus sanoo itsestään: »Maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään.» Joh. 14: 30. Jumalan Pojassa ei ollut mitään sellaista, jonka avulla saatana olisi voinut hänet voittaa. Hän oli pitänyt isänsä käskyt, eikä hänessä ollut mitään syntiä, jota saatana olisi voinut käyttää hyväkseen. Tällaisessa tilassa täytyy niiden olla, jotka tulevat pysymään vahvoina ahdistuksen

aikana.” - *Suuri taistelu*, s. 604.

1. Mikä hyvin tärkeä lopunaikaa koskeva ennustus ilmaistiin Danielille?

Dan. 12:1. Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat.

”Kun kolmannen enkelin sanomaa ei enää julisteta, on maan rikollisten asukkaiden armonaika päättynyt. Jumalan kansa on täyttänyt työnsä. Se on saanut »kevätsateen», »virvoituksen Herran kasvoista» ja on valmistunut edessään olevaa koetuksen hetkeä varten. Enkelit kiiruhtavat edestakaisin taivaassa. Eräs enkeli, joka palaa maan päältä, ilmoittaa, että hänen työnsä on täytetty. Maailma on läpikäynyt viimeisen kokeen, ja kaikki, jotka ovat osoittautuneet kuuliaisiksi Jumalan käskyille, ovat vastaanottaneet »elävän Jumalan sinetin». Silloin Jeesus lopettaa välitystyönsä taivaan pyhäkössä. Hän kohottaa kätensä ja sanoo suurella äänellä: »Se on täytetty.» Koko enkelijoukko ottaa kruunut päästään hänen juhlallisesti ilmoittaessaan: »Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhityköön edelleen.» Ilm. 22:11. Jokaisen ihmisen asia on ratkaistu elämäksi tai kuolemaksi. Kristus on sovittanut kansansa ja poistanut sen synnit. Hänen alamaistensa luku on täysi. »Valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla» annetaan pian pelastuksen perillisille, ja Jeesus on hallitseva kuningasten Kuninkaana ja herrain Herrana.” - *Suuri taistelu*, s. 596.

2. Mikä erään Raamatun henkilön kokemus kuvaa tilannetta, jonka profeetta näki tulevaksi aikojen lopussa?

1. Moos. 32:24-30. Ja Jaakob jäi yksinänsä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan. Ja mies sanoi: "Päästä minut, sillä päivä koittaa." Mutta hän vastasi: "En päästä sinua, ellet siunaa minua." Ja hän sanoi hänelle: "Mikä sinun nimesi on?" Hän vastasi: "Jaakob." Silloin hän sanoi: "Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut." Ja Jaakob kysyi ja sanoi: "Ilmoita nimesi." Hän vastasi: "Miksi kysyt minun nimeäni?" Ja hän siunasi hänet siinä. Ja Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, "sillä", sanoi hän, "minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni pelastunut."

”Jaakobin tuskanyö, jolloin hän rukouksessa taisteli pelastuakseen Eesaun käsistä (1 Moos. 32:24—30), kuvaa Jumalan kansan kokemusta ahdistuksen aikana. Hankittuaan petoksella isänsä siunauksen, joka oli aiottu Eesaulle,

Jaakob, säikähtyneenä veljensä uhkauksista surmata hänet, oli paennut säilyttääkseen henkensä. Oltuaan useita vuosia maanpaossa, hän lähti Jumalan käskystä vaeltamaan kotiseutuaan kohti vaimoineen, lapsineen ja karjalaumoineen. Saapuessaan kotimaansa rajalle hän joutui pelon valtaan, kun sai kuulla Eesaun lähestyvän aseistettu miesjoukko mukanaan, epäilemättä kostoaikeissa. Jaakobin aseeton ja avuton seurue näytti olevan joutumassa väkivallan ja verilöylyn uhriksi. Tuskan ja pelon lisäksi tuli vielä itsesyytöksen musertava paino; sillä hänen oma syntinsä oli saattanut hänet tähän vaaraan. Hänen ainoana toivonaan oli Jumalan armo ja ainoana puolustuskeinonaan rukous. Kuitenkaan hän ei laiminlyönyt mitään siitä, minkä hän itse voi tehdä, sovittaakseen veljelleen tekemänsä vääryyden ja torjuakseen uhkaavan vaaran. Samoin tulisi Kristuksen seuraajien, ahdistuksen aikaa lähestyessään, tehdä kaikki, minkä voivat, asettaakseen itsensä oikeaan valoon ihmisten edessä, riisuakseen aseet ennakkoluuloilta ja torjuakseen omantunnon vapautta uhkaavan vaaran.” - *Suuri taistelu*, s. 598, 599.

3. Mikä oli ihana lopputulos?

Hoos. 12:5. Hän taisteli enkelin kanssa ja voitti, hän itki ja rukoili tätä. Beetelissä tämä löysi hänet ja puhui siellä meidän kanssamme.

”Nöyrytymisen, katumuksen ja antautumisen kautta tämä syntinen, erehtyvä ja kuolevainen ihminen sai voiton taivaan Majesteetista. Hän vetosi vavisten Jumalan lupauksiin, ja ääretön rakkaus ei voinut torjua syntisen vetoomusta. Todistukseksi hänen voitostaan ja kehotukseksi toisille seuraamaan hänen esimerkkiään hänen nimensä muutettiin syntiin viittaavasta voittoon viittaavaksi nimeksi. Jaakobin saama voitto taistelussa Jumalan kanssa oli takeena siitä, että hän tuli voittamaan ihmiset. Hän ei enää pelännyt kohdata veljensä vihaa, sillä Herra oli hänen puolustajansa.” - *Suuri taistelu*, s. 599, 600

4. Mitä Jumala lupasi kansaansa koskien tapahtuvaksi ahdistuksen aikana?

Jes. 33:16. hän on asuva kukkuloilla, kalliolinnat ovat hänen turvansa; hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy.

”Vaikka Jumalan lapsia ympäröivät viholliset, jotka ovat päättäneet hukuttaa heidät, ei heidän tuskansa johdu totuuden tähden uhkaavan vainon pelosta, vaan he pelkäävät, etteivät ole tehneet parannusta kaikista synneistään ja että he jonkin heissä olevan virheen tähden eivät voi omistaa Vapahtajan lupausta:

»Minä pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maan piirin.» Ilm. 3:10... Apostoli Johannes kuuli näyssä suuren äänen taivaassa sanovan: »Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa.» Ilm. 12: 12. Kauhistavia ovat ne näyt, jotka saavat aikaan tämän taivaallisen äänen huudon. Saatanan viha lisääntyy hänen aikansa lyhetessä, ja hänen eksyttämisen ja hävittämistyönsä on saavuttava huippunsa ahdistuksen aikana.” - *Suuri taistelu*, s. 601, 604.

5. Kuinka kova tämä ahdistuksen aika on uskoville?

Jes. 49:14-16. Mutta Siion sanoo: "Herra on minut hyljännyt, Herra on minut unhottanut." Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhot. Katso, käteni hipiään olen minä sinut piirtänyt, sinun muurisi ovat aina minun edessäni.

”Kun kristikunnan eri hallitsijain antama määräys riistää Jumalan käskyjen noudattajilta hallitusten suojeluksen ja jättää heidät vihollistensa valtaan, he pakenevat kaupungeista ja kylistä, kokoontuen hyvin autioihin ja syrjäisiin seutuihin. Monet löytävät turvapaikan vuoristosta... Mutta useat kaikista kansakunnista ja kansanluokista, ylhäiset ja alhaiset, rikkaat ja köyhät, mustat ja valkoiset, joutuvat mitä kohtuuttomimpaan ja julmimpaan orjuuteen. Nämä Jumalalle rakkaat kristityt joutuvat viettämään väsyttäviä päiviä kahleissa, vankiloihin suljettuina ja kuolemaan tuomittuina, jotkut ilmeisesti jätettyinä kuolemaan nälkään pimeissä, inhottavissa tyrmissä. Yksikään ihmiskorva ei kuule heidän huokauksiaan, eikä yksikään ihmiskäsi ole heitä auttamassa. Tuleeko Herra unhottamaan kansansa tänä koetuksen hetkenä?... Herra Sebaot on sanonut: »Joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteräänsä.» Sak. 2: 8.” - *Suuri taistelu*, s. 606, 607.

6. Mitä on ennustettu Jumalan viimeisistä tuomioista, jotka vuodatetaan maailman asukkaiden ylle?

Ilm. 14:9, 10. Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: "Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä.

Ilm. 15:1. Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen:

seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy.

Aam. 8:11, 12. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.

”Nämä vitsaukset eivät ulotu yli koko maapallon, sillä siinä tapauksessa maapallon asukkaat häviäisivät sukupuuttoon. Kuitenkin ne ovat kauheimmat vitsaukset, mitä kuolevaiset ihmiset koskaan ovat kokeneet. Kaikkiin ihmisiä kohdanneihin rangaistustuomioihin on ennen koetusajan loppua ollut sekoitettuna armoa. Kristuksen sovittava veri on suojellut syntistä hänen syyllisyyttään vastaavalta täydeltä rangaistukselta; mutta viimeisessä rangaistuksessa viha vuodatetaan sekoittamattomana.” - *Suuri taistelu*, s. 608, 609.

7. Kuinka Jumalan kansaa tullaan suojelemaan?

Jes. 41:17. Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.

Ps. 121:5-7. Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun oikealla puolellasi. Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu yöllä. Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi.

Ps. 91:3-10. Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. - Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani." - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.

”Katsoessaan halki aikojen Jumala näki sen ahdinkotilan, mihin hänen lapsensa joutuvat, kun maan vallat järjestäytyvät taisteluun heitä vastaan. Vangitun maanpakolaisen tavoin he pelkäävät nääntyvänsä nälkään tai kuolevansa väkivallan uhreina. Mutta Israelin Pyhä, joka jakoi Punaisen meren vedet kansansa edessä, on ilmaiseva suuren voimansa ja vapauttava vangitut lapsensa. »Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä

teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niinkuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee.» Mal. 3:17. Jos Kristuksen uskollisten todistajain veri vuodatettaisiin tuona aikana, se ei tulisi, kuten marttyyrien veri, Jumalalle hedelmää tuottavaksi kylvöksi. Heidän uskollisuutensa antama todistus ei saisi toisia vakuuttuneiksi totuudesta; sillä ihmiset ovat paaduttaneet sydämensä ja itsepintaisesti työntäneet takaisin armon aallot, niin että ne eivät enää palaa. Jos vanhurskaat nyt jätettäisiin vihollistensa saaliiksi, voitaisi siinä pimeyden ruhtinas. Psalmirunoilija sanoo: »Hän kätkee minut majaan pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojassa.» Ps. 27: 5. Kristus on sanonut: »Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa.» Jes. 26: 20, 21. Ihana on oleva niiden vapautus, jotka ovat kärsivällisesti odottaneet Vapahtajansa tuloa ja joiden nimet ovat kirjoitetut elämän kirjaan.» - *Suuri taistelu*, s. 613.

Lisätutkisteluksi

”Kun sapatti on tullut erityiseksi riitakohdaksi kaikkialla kristikunnassa ja kirkolliset sekä maalliset viranomaiset ovat yhdistyneet pakkokeinoin saattamaan voimaan sunnuntainviettoa, se pieni vähemmistö, joka jatkuvasti kieltäytyy myöntymästä kansan vaatimukseen, on tuleva yleisen kirouksen kohteeksi. Vaaditaan, ettei saa suvaita niitä harvoja, jotka vastustavat kirkon säädöstä ja valtion lakia, sillä on parempi antaa heidän kärsiä kuin syöstä kokonaisia kansoja sekasortoon ja laittomuuteen. Samaa todistustapaa käyttivät kansan hallitusmiehet Kristusta vastaan yhdeksäntoista vuosisataa sitten. »Teille on parempi», sanoi salakavala Kaifas, »että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko kansa hukkuu.» Joh. 11: 50. Tämä peruste on näyttävä ratkaisevalta; ja lopuksi julkaistaan asetus niitä vastaan, jotka pyhittävät sapattia neljännen käskyn mukaan. Tämä asetus julistaa heidät ankarimman rangaistuksen ansainneiksi ja antaa kansalle vapauden määrätyn ajan kuluttua surmata heidät. Katolilaisuus vanhassa maailmassa ja luopioprotellantisuus uudessa tulevat noudattamaan samaa menettelytapaa niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia Jumalan käskyjä.» - *Suuri taistelu*, s. 598.

Tänään luetaan lähetyksertomus Costa Rican kentältä

26. läksy

Sapattina 27. kesäkuuta 2026

Menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus

”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Hepr. 13:8.

”Kristuksen rakkaus lapsiaan kohtaan on yhtä hellä kuin se on voimakaskin. Ja se on kuolemaa vahvempi, sillä Hän kuoli ostaakseen meille pelastuksen voidaksemme olla yhtä Hänen kanssaan, salatulla ja iankaikkisella tavalla. Hänen rakkautensa on niin vahva, että se hallitsee kaikkia Hänen voimiaan ja käyttää taivaan valtavia voimavaroja tehdäkseen kansalleen hyvää. Se on muuttumaton eikä siinä ole vaihteen varjoa - sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Vaikka synty on ollut olemassa aikakausia pyrkien vastustamaan tätä rakkautta ja estämään sen virtaamisen maan päälle, se virtaa yhä runsaina virtoina niille, joiden puolesta Kristus kuoli.” —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 519.

1. Mikä mahtava näkymä Danielille paljastettiin?

Dan. 12:2. Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.

”Kaikki, jotka ovat kuolleet uskossa kolmannen enkelin sanomaan, nousevat kirkastettuina haudoistaan kuulemaan Jumalan rauhanliittoa niiden kanssa, jotka ovat pitäneet hänen lakinsa. Nekin, jotka lävistivät Vapahtajan (Ilm. 1:7), samoin kuin ne, jotka pilkkasivat ja ivasivat häntä hänen kuolontuskissaan, sekä hänen totuutensa ja kansansa katkerimmat vastustajat herätetään katsomaan häntä hänen kirkkaudessaan ja näkemään uskollisten ja kuuliaisten osaksi tulevaa kunniaa.” - *Suuri taistelu*, s. 616.

2. Kuinka uskollisia kuvaillaan?

Dan. 12:3. Ja taidolliset loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.

”Taivaasta kuuluu Jumalan ääni, joka ilmoittaa Jeesuksen tulemisen päivän ja hetken sekä esittää iankaikkisen liiton Jumalan kansalle. Voimakkaimpien ukkosenjyrähdysten kaltaisina hänen sanansa vyöryvät yli maailman. Jumalan Israel seisoo kuunnellen, silmät suunnattuina taivasta kohti. Herran kirkkaus valaisee vanhurskasten kasvot, ja ne loistavat niin kuin Mooseksen kasvot, hänen tullessaan alas Siinain vuorelta. Jumalattomat eivät voi katsoa niihin. Ja

kun siunaus julistetaan niille, jotka ovat kunnioittaneet Jumalaa pyhittämällä hänen sapattinsa, kuuluu valtava voitonhuuto.” - *Suuri taistelu*, s. 618.

3. Mitä hän kirjoitti niistä kahdesta ihmisryhmästä, jotka ovat olemassa juuri ennen Jeesuksen toista tulemusta?

Dan. 12:10. Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat pysyvät jumalattomina, eikä yksikään jumalaton ymmärrä tätä, mutta taidolliset ymmärtävät.

”On keskiyö, kun Jumala ilmaisee voimansa vapauttaakseen kansansa. Aurinko tulee näkyviin ja paistaa täydeltä terältään. Merkit ja ihmeet seuraavat nopeasti toisiaan. Jumalattomat katselevat kauhulla ja hämmästyksellä tätä näkyä, kun taas vanhurskaat ylevällä ilolla tarkkaavat vapautuksensa merkkejä. Luonnossa näyttää kaikki poikenneen säännöllisestä kulustaan. Virrat lakkaavat juoksemasta. Taivaalle nousee synkkiä, raskaita pilviä, jotka vyöryvät toisiaan vastaan. Keskellä uhkaavaa taivasta on selkeä sanomattoman kirkas kohta, mistä kuuluu paljojen vetten pauhua muistuttava Jumalan ääni, joka sanoo: »Se on tapahtunut.» Ilm. 16:17.” - *Suuri taistelu*, s. 615.

4. Minkä tehtävän profeetta sai työnsä lopulla?

Dan. 12:9. Niin hän sanoi: "Mene, Daniel, sillä ne sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti.

”Ensimmäistä ja toista sanomaa [Ilm. 14:6-8] julistettiin vuosina 1843 ja 1844, ja me elämme nyt kolmannen julistamisen aikaa; mutta kaikkia kolmea sanomaa on yhä julistettava. On aivan yhtä välttämätöntä nyt kuin koskaan aiemminkin, että niitä toistetaan totuutta etsiville. Meidän tulee julistaa kynän ja äänen avulla, osoittaen niiden järjestys ja niiden profetioiden soveltaminen, jotka tuovat meidät kolmannen enkelin sanomaan.... Sinetöity kirja ei ollut Ilmestyskirja, vaan se osa Danielin ennustuksesta, joka koski viimeisiä päiviä.... Kun kirja avattiin, julistettiin: ‘Aikaa ei enää ole.’ Danielin kirja on nyt avattu, ja Kristuksen Johannekselle antaman ilmestyksen tulee tulla kaikkien maan asukkaiden tietoon. Tiedon lisääntymisen kautta kansaa valmistetaan kestäämään viimeisinä päivinä.” —*Christ Triumphant*, p. 338.

5. Mitä muuta hän näki tapahtuvan aikojen lopussa?

Dan. 12:4, loppuosa. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy.

”Mutta Danielin käskettiin lukita ja sinetöidä viimeisiä päiviä koskeva osa

ennustuksistaan »lopun aikaan asti». Ennen tätä aikaa ei voitu julistaa tuomion sanomaa, joka perustui näiden ennustusten täyttymiseen. Mutta lopun aikana, profeetan sanojen mukaan, »monet sitä tutkivat ja ymmärrys lisääntyy». Dan. 12: 4. Apostoli Paavali varoitti seurakuntaa odottamasta Kristuksen tuloa hänen aikanaan. Hän sanoi, että »se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy». 2 Tess. 2: 3. Me emme voi odottaa Herramme tuloa ennen kuin suuren luopumuksen ja »synnin ihmisen» pitkän hallituskauden jälkeen. »Synnin ihmisellä», jota myös kutsutaan »laittomuuden salaisuudeksi», »kadotuksen lapseksi» ja »vastustajaksi», tarkoitetaan paavinvaltaa, joka profeetan ennustuksen mukaan oli säilyttävä valta-asemansa 1260 vuotta. Tämä ajanjakso päättyi vuonna 1798. Kristuksen tuleminen ei voinut tapahtua ennen sitä aikaa. Paavalin varoitus koskee siis koko kristillistä aikaa aina vuoteen 1798 saakka. Sanomaa Kristuksen toisesta tulemisesta on julistettava tuon ajan jälkeen.” - *Suuri taistelu*, s. 364.

6. Mitä osia tästä suuresta profeetallisesta ketjusta toistettiin tämän profeetallisen kirjan lopussa?

Dan. 12:7, 11, 12. Ja minä kuuntelin pellavapukuista miestä, joka oli virran vetten yläpuolella, ja hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti: "Siihen on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Ja kun pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut, silloin nämä kaikki täyttyvät." ... Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentä viisi päivää.

”Näin pitkälle ennustuksen jokainen yksityiskohta on tarkalleen toteutunut; ja on selvästi todettu, että ennustuksessa mainitut 70 viikkoa alkoivat vuonna 457 eKr. ja päättyivät vuonna 34 jKr. Tämän nojalla voi helposti laskea 2300 päivän päättymisajan. Kun 70 viikkoa — 490 päivää — leikataan 2300 päivästä, jää jäljelle 1810 päivää. 490 päivän päätyttyä oli siis vielä jäljellä 1810 päivää. Kun vuoteen 34 jKr. lisätään 1810 vuotta, tullaan vuoteen 1844 jKr. Dan. 8: 14:ssa mainitut 2300 päivää päättyivät siis vuonna 1844. Tämän pitkän profeetallisen ajanjakson päätyttyä oli Jumalan enkelin vakuutuksen mukaan pyhäkkö puhdistettava. Täten pyhäkön puhdistamisen aika tuli tarkoin määrättyksi, ja yleisesti uskottiin tuon puhdistamisen tapahtuvan Kristuksen toisessa tulemisessa.” - *Suuri taistelu*, s. 313, 314.

7. Kuinka kriittisen tärkeitä Danielin kirjan viimeisen sanat ovat?

Dan. 12:13. Mutta sinä, mene, siksi kunnes loppu tulee; ja lepää, ja nouse osaasi päivien lopussa."

"Kun tutkiva tuomio päätetään, kun niiden tapaukset, jotka ovat ikinä tunnustaneet seuraavansa Kristusta, on tutkittu ja ratkaistu, silloin, eikä yhtään aiemmin, päättyy koetus aika, ja armon ovi suljetaan. Tässä yhdessä lyhyessä lauseessa: 'Ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin', meidät viedään läpi Vapahtajan päättävän työn aikaan, jolloin suuri työ ihmisen pelastamiseksi suoritetaan loppuun." —*Christ in His Sanctuary*, p. 106.

Lisätutkisteluksi

"Kristus näkee taistelun päättymisen. Taistelu käy aina vaan kiivaammaksi. Pian tulee Hän, jolla on oikeus, ja ottaa kaiken maallisen haltuunsa. Kaikki sekasorto maailmassamme, kaikki väkivalta ja rikollisuus, ovat Kristuksen sanojen täyttymystä. Ne ovat merkkejä Hänen tulonsa läheisyydestä." —*Letter 264*, 1903

Lähetyskertomus Costa Rican kentältä **Luettavaksi sapattina 27. kesäkuuta 2026**

Rakkaille veljillemme ja sisarillemme kaikkialla maailmassa.

Tervehdimme teitä Herran rakkaudessa Ruutin 2:12 jakeella: "Herra palkitkoon sinulle tekosi; tulkoon sinulle täysi palkka Herralta, Israelin Jumalalta, jonka siipien alta olet tullut turvaa etsimään."

Meidät täyttää ilolla, että voimme kirjoittaa teille, toivottaen teille taivaan suuria siunauksia ja teidän sydämiinne ja koteihinne Jumalan rauhaa, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi.

Costa Rica sijaitsee Keski-Amerikan kannaksella. Se rajoittuu pohjoisessa Nicaraguaan, etelässä Panamaan, idässä Karibianmereen ja lännessä Tyneenmereen. Sen pinta-ala on 51 100 neliökilometriä, ja väkiluku on alle 6 miljoonaa. Tämä on pieni maa, jota Jumala on siunannut suurella luonnon monimuotoisuudella; yli 20 prosenttia maan pinta-alasta on suojeltua aluetta. Costa Ricaa pidetään yhtenä maailman 25 monimuotoisimmasta maasta. Yli 500 000 lajia elää tällä pienellä alueella, mikä vastaa 6 prosenttia maailman luonnon monimuotoisuudesta.

Vuonna 2024 Costa Rica listattiin 12. onnellisimmaksi maaksi. Se on rauhan maa, jolla ei ole armeijaa. Se on hyvin vieraanvarainen, ja sille on tunnusomaista rakkaus ja oikeat arvot.

Jumalan armosta uskonpuhdistussanomaa saapui tähän maahan 1950-luvulla, ja pieni ryhmä otti sen vastaan Alajuelan kaupungissa. Myöhemmin veli Gilberto Villala Gomez ja sisar Maria Brown, ecuadorilainen pariskunta, alkoivat työskennellä maassa ja jakoivat sanomaa useille perheille. Näin syntyi ensimmäinen virallinen seurakunta San Josen provinssissa, Mozotalin kaupungissa Guadalupessa. Useiden vuosien ajan uskovat puolustivat uskoaan ja taistelivat saadakseen oman paikan, kunnes monien ponnistelujen ja uskon kautta he näkivät tuon unelman tulevan todeksi.

Täällä on 11 seurakuntaa, joitain lähetysasemia ja 200 sielua jakantuneena ympäri maata. Jäseniä on vähän, mutta he ovat uskollisia, Jumalan innoittamia, ja auttavat Hänen työtään kasvamaan joka päivä.

Useiden vuosien ajan kenttä on toivonut omaa paikkaa, jossa voisi pitää konferensseja ja jonne voisi suunnitella lähetyskoulua, kuten profeetta Samuel perusti profeettakouluja Israelissa. Siihen kuuluisi opetusta Raamatun periaatteista ja opinkohdista, Jumalan sanan jakamista sekä toimintaa, joka auttaa valaisemaan kaikkia kansoja, kieliä ja kansanheimoja taivaallisella sanomalla.

Tämä unelma mielessämme sekä uskovien avun ja yhteistyön ansiosta olemme onnistuneet hankkimaan kauniin maa-alueen Jumalan kunniaksi. Sen pinta-ala on 23 780 neliömetriä, ja siellä on suuri valikoima hedelmäpuita, laajoja tontteja, kaksi puroa sekä runsaasti luontoa. Se on Jumalan siunaus, jonka olemme nimenneet Merakiksi, joka on kreikankielinen sana, joka tarkoittaa kaiken tekemistä rakkaudella, kuten on kirjoitettu 1. Kor. 16:14: ”Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.” Olemme tehneet kovasti työtä hankkiaksemme tämän kiinteistön ja saadaksemme sen lopulta omaksemme. Se, mikä oli unelma niin monien vuosien ajan, on nyt todellisuutta.

Ostamallamme kiinteistöllä on pieni talo, mutta se ei ole riittävän suuri majoittamaan kaikkia uskovia, jotka tulevat juhlille. Suunnittelemme vuokraavamme kalustoa avoimien alueiden kehittämiseksi ja tilojen rakentamiseksi, jotta voimme nauttia siitä lahjasta, jonka Jumala on meille antanut. Tällä hetkellä ensisijainen tarpeemme on kuitenkin rakentaa rakennus julkisia kokouksia ja toimintaa varten sekä majoitustilat koko maasta tuleville seurakuntalaisille ja vierailijoille. Siksi tulemme nyt suurella nöyryydellä pyytämään teidän arvokkaita lahjoituksianne, jotta se, mikä alkoi pelkkänä

unelmana ja jonka nyt näemme omin silmin, voisi kehittyä suureksi siunaukseksi lapsille, nuorille ja aikuisille.

Olemme sitoutuneet huolehtimaan siitä, minkä Jumala on uskonut käsiimme, ja teidän antelias tukenne käytetään parhaalla mahdollisella tavalla Herran pelossa.

Kiitämme teitä kaikkia lahjoituksistanne Costa Rican kentän tukemiseksi ja rukoilemme, että Jumala siunaa elämäännne, kotejanne ja seurakuntianne. Kasvakaamme edelleen rakkaudessa, uskollisuudessa ja viisaudessa. Jumala siuntkoon teitä runsaasti.

Saarnaaja Felipe Acuna, Costa Rican kentän johtaja

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetykseseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.sda1844.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
